

CLUBBLAD WSV OLAT

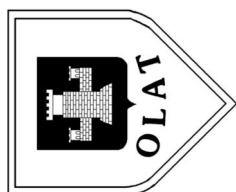
TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

31e jaargang ♦ no 2 ♦ februari 2005

Indien onbestelbaar:
Lupinelaan 27
5691 WC Son en Breugel

OLAT NIEUWS

WANDELSPORTVERENIGING OLLANDSE LANGE AFSTAND TIPPELAARS
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland
Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

Voorzitter:

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
☎ Fax 0413-475467
e-mail: mvroosmalen@tridodsl.nl
#

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
Daalenbroek 32
6002 VN Weert
☎ 0495-450325
e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster:
www.wandel-olat.org
#

Secretaris:

Kees van Vessem
Diepmeerven 112
5646 HC Eindhoven
☎ 040-2110413
e-mail: keestrus.v.vessem@12move.nl
#

Penningmeester:

Jos van den Bersselaar
Postbus 6155
5600 HD Eindhoven
☎ 040-2524404
e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
#

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Bestuursleden:

Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
☎ 0495-537775
e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
#

Ad Verbakel

Past. Bogaertsstr. 12
5469 EZ Keldonk
☎ 0413-212161
adverbakel@zonnet.nl
#

Paul Canters

Verdilaan 3
5707 RG Helmond
☎ 06-16885375 of 0492-550154
paul.canters@hetnet.nl
#

Joop Wesseling

De Turfkamp 6
5258 EN Berlicum
☎ 073-5033322
joopwesseling@hetnet.nl
#

Banknummer OLAT:

13.82.11.736

Gironummer OLAT:

17.75.156

t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

ERELEDEN van w.s.v. OLAT

Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester,
Hein Lenders en Marinus van Roosmalen

-♦-

DRAGER VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp.

LEDEN VAN VERDIENSTE:

Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop, Mariet Ahlers,
Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

inhoud OLAT-Nieuws februari 2005

Voorwoord: Marinus van Roosmalen	4
Van de Bestuurstafel: Kees van Vessem.....	5
Mededeling betreffende overnachting in De Ganzenheuvel. Hein Lenders.....	5
Ledenadministratie: mutaties	7
Verjaardagen	7
Initiatiefgroepen en Commissies:	
Stiltewandeling: Als het licht wordt	
Wandelen op Dinsdag: het winterprogramma.....	8
OLAT-wandelgroep St.-Oedenrode.....	
Wandelwegen	
Wandelpool: Airbornepad 'Market Garden'.	9
Clubreizen: programma 2005.....	10
LPS: Stand competitie 2005 en competitieprogramma	11
Snelwandelen, ...	10
Verslagje en programma	
Sectie Lange Afstand.....	
En Hoe is het gegaan? Door: Connie Raijmakers	12
Je Wilt eens wat anders/ en/ Houffalize-Plombières. Door Sjef Koolen.....	13
Ons maandelijks vraagesprekje, door: Margriet	15
Wandelen en wat ik zoal tegenkom (12): Christiaan Koehler.....	
Real Wintertime. Door Ad van Asten.....	17
Met Constant aan de wandel, 4 wandelimpresies van Constant Dedel	18
Winterserie Oirschot. Door Cor Broerse	21
Met de FLAL vanuit Assen. Door Henri Floor en Coos Verburg	22
Wandelen op het Marskramerpad (1) door Piet Jansens	25
Hallo Wandelaars. Door Inge	28
OLAT-winterwandeling door betoverend landschap. Door Ad van Asten.....	28

Voorzitter: Landgoed De Baest

Verder foto's van: Christiaan Koehler, Piet Jansens, Henri Floor, Theo Tromp,
Willy Timmermans, Iris Limburg, Cor Broerse, Ad v Asten .

Tekstvakken overgenomen of verwijzing of mening naar teksten in diverse bladen of internet.

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT-Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van de w.s.v. OLAT.

Ledenadministratie:

Jet van den Bersselaar
Postbus 6155
5600 HD Eindhoven
☎ 040-252 4404
j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Clubreizen:

Toon van Wordragen
gironr. 70.68.01
t.n.v. OLAT-clubreizen
Weert.

Startbureau:

Jos van den Bersselaar
☎ 040 -2524404
Boetiek:
Mia Dielesen/Francien vd Laar
☎ 040-2552742 / 0499-471298

Parkoersen:

Ad Verbakel
☎ 0413-212161
OLAT-verzorging: Algemeen
Willem Schoonhen
☎ 040 - 2420422

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders
☎ 06-12074473
giro: 2608214

OLAT-Wandelpaden:

Theo Tromp
0495-450325
Wedstrijdsecretaris:
Hans de Vries
Stationsweg 136
5611 BZ Eindhoven
☎ 06-20133971

Redactie OLAT-Nieuws:

Margriet Fischer
Peter van de Ven
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son en Breugel
☎ 0499-473767 (ook fax)
a.h.van.asten@hccnet.nl
Verzending OLAT-Nieuws
Tjeu en Lies v/d Kerkhof
Conny Nakken

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Paul Canters, bestuursafg.
Henk Plasman
Theo Tromp
Piet van Ree
Marinus van Roosmalen
Hans de Vries
Wedstrijdsecretaris:
Stationsweg 136
5611 BZ Eindhoven
☎ 06-20133971
Hans3.de.Vries@nn.nl

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie
☎ 0499-473767

Lupinelaan 27

5691 WC SON

a.h.van.asten@hccnet.nl of

a.asten1@chello.nl

Peter van de Ven
Margriet Fischer

Joop Wesseling, bestuursafg.

Clubreizen:

Toon van Wordragen

☎ 0495 - 537775

Jul. van Stolbergstraat 10

6006 ZM Weert

e-mail:

toon.van.wordragen@hetnet.nl

Simon Willems

Jan Hendrix

Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling, voorzitter.

Mia Dielesen

☎ 040 - 2552742

Diephuisstraat 24

5652 PA Eindhoven

e-mail:

m.dielesenbeerens@chello.nl

Hein Lenders

Jos van den Bersselaar

Ad Verbakel

Toon van Wordragen

Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem

☎ 040-2110413

Jos Scheepers

Willy Verbeek

Jan vd Zanden

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.)

Theo Tromp (Airbornepad)

Info: 0495-450325

Els de la Parra (Hertog Hendrikpad)

Tjeu vd Kerkhof (Graaf v Hornepad)

Ad Verbakel (Peellandpad)

februari 2005
JAARGANG 31, NR. 2

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten, Peter van de Ven, Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

Voor 18 februari voor plaatsing in ons maartnummer.

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

Post: Lupinelaan 27 5691 WC Son

Voorwoord

Op de eerste winterserietocht in het nieuwe jaar hadden we nog even gedacht een nieuw record te halen wat het aantal wandelaars betrof, maar dat was helaas niet zo. Maar onze eerste tocht van het jaar mochten we succesvol afsluiten met een bezoekersaantal van 1,112 wandelaars. In januari 2004 hadden in Elzendorp 950 wandelaars onze winter-wandeling bezocht. Wat zeer belangrijk voor de vereniging OLAT was: de wandelaars waren zeer positief over de routes en de organisatie. Dank aan allen die zich hiervoor hebben ingezet. Over ruim een week zullen we alweer onze voorlaatste winterserie van 2004/05 organiseren in de gemeente Zeeland. In het verleden is gebleken dat in februari de winterserie het best bezocht wordt. Dat is mede aan de natuur te danken, de dagen gaan lengen, de temperatuur gaat omhoog en de bloemen staan al enige tijd in de knop. Zelf heb ik in december al petunia's (op zijn Brabants gezegd: petunekens) in bloei gezien. Deze zijn vele jaren uit beeld geweest. Als jullie dit lezen hebben de duiven al hun eerste eieren gelegd. Voor een wandelaar is het zo mooi om in het voorjaar, als alles ontwaakt uit de winterslaap, de natuur in te gaan. Iedere dinsdag starten we om 10 uur met de Rooyse wandeling. Voornamelijk senioren, maar iedereen mag er aan deelnemen: zowel langzame, snelle als beginnende wandelaars zijn welkom. We starten iedere week in een ander kerkdorp van St Oedenrode, iedere dinsdag mogen we meer dan 30 wandelaars begroeten. Info hierover 0495-450325 of 0413-475467. Noteer alvast in uw agenda dat er van 31 mei t/m 3 juni in St.-Oedenrode een avondvierdaagse georganiseerd wordt door OLAT, waarover later meer. Ik besluit met de wens vele wandelaars op 20 februari te mogen ontmoeten op de 4e winterseriewandeling in het dorp Zeeland.

Tot de volgende maand
Marinus van Roosmalen, voorzitter

"Rooise Wandelingen"

U heeft het al in de laatste 2 nummers van ons blad kunnen lezen: door OLAT zijn er weer een tweetal activiteiten opgestart.

Het is verheugend dat deze activiteiten juist in de gemeente St.-Oedenrode - waar OLAT vandaan komt - plaatsvinden.

"Back to the roots", oftewel "terug naar de bron" in goed Nederlands. Dat wil niet zeggen dat we de overige zaken buiten St.-Oedenrode laten liggen, dat gaat natuurlijk gewoon door.

Om te beginnen is er de Avondvierdaagse aangevraagd. Als alles naar wens verloopt wordt deze gehouden op 31 mei t/m 3 juni 2005 met diverse afstanden.

Het is de bedoeling, dat er beurtelings gestart wordt vanuit een van de vier kerkdorpen van de gemeente: Olland, Boskant, Nijnsel en St.-Oedenrode zelf.

De volgende activiteit is het wandelen voor 50 plussers in samenwerking met de gemeente St.-Oedenrode. Hoewel in eerste instantie opgezet voor 50 plussers, zijn ook jongeren van harte welkom, we kijken niet op een wandelaar meer of minder, want het doel van OLAT is toch het bevorderen van de wandelsport in de ruimste zin van het woord. De afstand is hier $\pm$ 10 km en er wordt inmiddels elke dinsdag gewandeld. De start is om 10.00 uur en vindt om de beurt plaats in een van de vier dorpen. Het schema van bovenstaande wandelingen die inmiddels tot "Rooise Wandelingen" gedoopt zijn, kunt u lezen in het afgelopen januarinumnummer. U kunt natuurlijk ook onze website www.wandel-OLAT.org raadplegen.

Statuten

De statuten en het huishoudelijk reglement zijn op de afgelopen jaarvergadering gewijzigd. Inmiddels is de akte van statutenwijziging gepasseerd bij de notaris en worden de statuten en het huishoudelijk reglement binnenkort met ons clubblad meegestuurd.

Afscheid

U kent ze allemaal wel van de wandelingen. De bekende gele papieren OLAT pijlen die de wandelaar samen met de routebeschrijving de weg helpen vinden door bos, hei en veld. Helaas moeten we binnenkort van deze pijlen afscheid nemen. Veel pijlen worden met nietjes aan takken bevestigd en dat is vanuit het oogpunt van bosbeheer niet erg wenselijk. Daarom zal OLAT van lieverlee overgaan op het gebruik van kunststof pijlen die met elastiek aan de boom gebonden worden.

Voordeel: je kunt jarenlang dezelfde pijlen gebruiken. Nadeel: ze kosten flink wat meer. Al met al een hele investering, maar we zijn driftig op zoek naar de beste prijs/kwaliteit verhouding.

Dat was het dan weer, tot de volgende keer.

Overnachting in de Ganzenheuvel tijdens de 4-daagse van Nijmegen

Het reserveren voor een plaats in de Ganzenheuvel is weer in volle gang. Omdat in 2004 trouwe gasten, wegens plaatsgebrek, teleurgesteld moesten worden komt er een voorkeursbehandeling die hier onder uw aandacht wordt gebracht.

Iedereen die in 2004 bij OLAT in de Ganzenheuvel te gast was, heeft in de eerste week van januari 2005 een brief thuis gestuurd gekregen waarin kenbaar werd gemaakt dat hij/zij, onder bepaalde voorwaarden, voorkeur geniet bij het reserveren voor een plaats in 2005.

Gebleken is reeds dat hiervan massaal gebruik gemaakt wordt.

Ook leden van OLAT, die de 4-daagse in 2004 niet meemaakten wil ik graag, onder dezelfde voorwaarden, bij deze voorkeursbehandeling betrekken.

Daarom deze enige mededeling, die op (telefonisch) verzoek met nadere berichten wordt aangevuld.

(telefoon: 06-12074473). Wacht niet met reserveren totdat u door loting toestemming krijgt om de 4-daagse mee te wandelen. Er zijn thans reeds meer dan 150 plaatsen bezet!

Als door loting wordt bepaald dat u de 4-daagse in 2005 niet mee kunt maken ontvangt u het eventueel gestorte geld voor de overnachting terug.

Er is dus geen enkele reden om niet tijdig te reserveren. Doe hier uw voordeel mee en bedenk: **VOL is VOL.**

Hein Lenders.

Als je 70 jaar wordt!

Op 23 december 2004 ben ik 70 jaar geworden. Zelf wilde ik hier niet veel aandacht aan schenken, maar naarmate die dag naderde begon het besef tot mij door te dringen dat 70 jaar een kroonjaar is. Toch iets bijzonders om dankbaar voor te zijn.

Velen van u, bekenden, minder bekenden en zelfs onbekenden hebben mij hun felicitaties toegestuurd. Het waren mooie kaarten met menigmaal een hartverwarmend woord. Daaruit is mij gebleken dat velen het op prijs stellen dat ik hun, namens OLAT, bij gelegenheid van hun verjaardag een felicitatie toestuur. Anderen, zo is gebleken, waarderen mijn werk voor de jaarlijkse reservering in De Ganzenheuvel. Ook het wandelen met visueel gehandicapten is opgevallen.

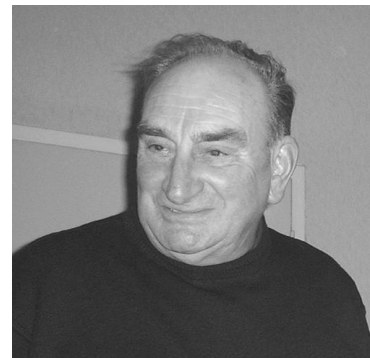
In het begin heb ik iedereen persoonlijk een schriftelijk bedankje gestuurd maar weldra bleek dat een ondoenlijke zaak te zijn, reden waarom ik daarmee ben gestopt.

Ik wil daarom langs deze weg iedereen van harte bedanken voor de felicitaties en goede woorden. Ik was en ben nog steeds blij verrast.

Tot voor kort was het voor mij een raadsel hoe een en ander kon gebeuren totdat iemand mij vertelde dat er voor mij zelfs een afzonderlijke editie van het OLAT-Nieuws werd gedrukt.

Het idee daartoe en de felicitaties hebben mij blij verrast. Nogmaals hartelijk dank hiervoor.

Hein Lenders.

Ledenadministratie

Jet van den Bersselaar: Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
☎ 040-2524404 e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.
Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u

dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

OLAT-MUTATIES

AANMELDINGEN :

Jan Vogelsangs	Vincent van Goghstraat 2	5753 CT Deurne	Geb. dat. : 20-07-1952
Mariet Vogelsangs	Vincent van Goghstraat 2	5753 CT Deurne	Geb. dat. : 20-03-1954
Mevr. Jeanne van de Brand	Dahliastraat 1C	5492 HL St.- Oedenrode	Geb. dat. : 14-07-1949
Mevr. Tonny van Helvoirt	Lambertusstraat 23	5386 BA Geffen	Geb. dat. : 17-09-1945

Ons 800-ste lid!!!

Mevr. Janny de Boer	Harmoniehof 49 hs	1071 TD Amsterdam	Geb. dat. : 24-12-1947
Dhr. Joop Brans	Koningin Julianaweg 31 A	5684 VA Best	Geb. dat. : 15-03-1953
Maartje Maas	Stoelenmatter 76	5683 NT Best	Geb. dat. : 10-11-1990
Mevr. Dorien Brans	van Gentlaan 49	5694 SC Breugel	Geb. dat. : 21-09-1954
Mevr. Lian Kapteyns-Verhagen	Rooijseweg 4	5691 PA Son	Geb. dat. : 28-02-1963
Dhr. Patrick van Bosch	Langstraat 178	2140 Borgerhout B	Geb. dat. : 03-03-1965
Dhr. Pierre Verstegen	Vierde Herven 37	5232 JG 's-Hertogenbosch	Geb. dat. : 10-05-1939
Dhr. Jan de Vries	Steenoven 12-8	5768 PK Meyel	Geb. dat. : 25-11-1939
Dhr. Rien Taks	Liempdseweg 15	5492 SM Sint Oedenrode	Geb. dat. : 25-03-1947
Mevr. Oda Taks	Liempdseweg 15	5492 SM Sint Oedenrode	Geb. dat. : 31-01-1947
Mevr. Marietje Jansen	Ploegdrijverke 12	5404 PJ Uden	Geb. dat. : 13-03-1952
Dhr. Geert van Dijk	Visven 100	5464 NL Veghel	Geb. dat. : 10-05-1950
Mevr. Nelly van Bommel	Visven 100	5464 NL Veghel	Geb. dat. : 22-11-1950
Dhr. Leo Luermans	O.C. Huismanstraat 287	6544 ZW Nijmegen	Geb. dat. : 13-07-1936
Mevr. Elly van Gisbergen-van der Pijl	Rembrandtstraat 8	5102 DK Dongen	Geb. dat. : 16-06-1944
Dhr. Wim van Roosmalen	Johan Frisostraat 14	5491 HX Sint Oedenrode	Geb. dat. : 20-05-1954
Mevr. Nelly van Roosmalen	Johan Frisostraat 14	5491 HX Sint Oedenrode	Geb. dat. : 28-09-1947
Dhr. Peter van den Brink	Groene Gerritsweg	1251 JL Laren	Geb. dat. : 16-04-1964
Dhr. Jeroen van Altveer	Boschdijk 578	5624 JL Eindhoven	Geb. dat. : 22-02-1969
Mevr. Diny Verschijten-van Eijk	Azaleastraat 23	5492 JA Sint Oedenrode	Geb. dat. : 08-10-1942
Dhr. Johan van Bakel	Verwestraat 5	5491 BX Sint Oedenrode	Geb. dat. : 21-10-1946

OPZEGGINGEN LIDMAATSCHAP :

Dhr. Piet van de Steen uit Arnhem; Dhr. en Mevr. Kees en Toos Marijnissen - Schellekens uit Breda;

Dhr. Sjef van de Berg uit Budel.

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

FEBRUARI:

15	Piet Royakkers	Nuenen
15	Toon van Wordragen	Weert
16	Carlien van Woensel	Middelbeers
16	Frank Koster	Hilversum
16	Paul Koks	Beringen
17	Iris van Limburg	Nijmegen
17	Anita van Berkel	Veldhoven
17	Ad van der Waal	Bergen op Zoom
17	Petra Tops	Veldhoven
18	Mart Buijtels	Helmond
18	Gerrie Makkink	Eefde
18	Doortje van de Akker	Eindhoven
20	Ineke Daelmans	Helmond
21	Hans Bontekoe	's-Hertogenbosch
21	Miquel Robbemont	Son
21	Jo Promper	Helmond
21	Henny van Megen	Opheusden
22	Jan van Berkel	Erp
22	Loek Labout	Amsterdam
22	Corry van de Burgt	Son
22	Anne Radder	Poortugaal
22	Jeroen van Altveer	Eindhoven
23	Gonnie Kessler	Son
23	Conny Nakken	Weert
23	Sjaan Selten	Mill
23	Franka van Venrooy	Lieshout
24	Piet Bernaerts	Weert
24	Servee Derks	Leiden
25	Niels Martens	Rijsbergen
25	Theo Tromp	Weert
26	Alie Houthuyzen	's-Gravenhage
27	Ellie Perham	Eindhoven
27	Maja de Wit	Zijtaart
27	Peter van Dijk	Oisterwijk
27	Harrie Rooijmans	Nuenen
27	Angela Steenbakkers	St.-Oedenrode

28	Theo Klanke	Vlissingen
28	Reny Heymans	Neeritter
28	Conny Dubbeling	Veghel
28	Lian Kapteyns	Son
29	Ton Schenkelaars	Veldhoven

MAART:

1	Annie Schatorjé	Helmond
2	Jan van Daltsen	Eindhoven
2	Herman Dekker	Eindhoven
2	Anneke Helder	Delft
3	Patrick van Bosch	Borgerhout
3	Frank Weimar	Best
4	Corry de Vries	Veldhoven
4	Margriet v/d Boogaard	Berlicum
4	Ad Hastenberg	St.-Oedenrode
5	Henk van den Boom	Wijchen
6	Annemieke Brugmans	Best
6	Jos Raaijmakers	Nuenen
7	Wendy Bissels	Tilburg
7	Mart Vlaminckx	Eindhoven
8	Ton Trienekens	Eindhoven
9	Frans Mostert	Maassluis
9	Coos Verburg	Driebergen
10	Tonnie de Boer	Ommel
10	Marijke Leenders	Aarle Rixtel
10	Jan Ronner	Utrecht
10	Cor van der Heijden	Geldrop
10	Marie Kuiper	Eindhoven
10	Ad Duijm	Waalwijk
10	Rob Vaessens	Deventer
11	Hannie Sterken	Helmond
11	Frits Mennen	Heteren
12	Riek Donkers	Veldhoven
12	Pieta van Boxmeer	Boekel
13	Marietje Jansen	Uden
14	Gerard Verspeek	Weert

INITIATIEFGROEPEN EN COMMISSIES:

Als het licht wordt.....

Bij zonsopkomst, zodra het licht wordt trekken op **zondag 13 februari a.s.** de eerste deelnemers aan de stiltewandeling de 'Grote Peel' in.

Hoe de Peel zich die dag zal gedragen is nog onvoorspelbaar. Zij (!) is als het klassieke beeld van een vrouw, onberekenbaar, wispelturig; soms mooi en liefelijk als een meisje op een mooie lentedag, soms oud en chagrijnig als een heks op een bezemsteel. Maar ook alle schakeringen daar tussenin zijn mogelijk. De Peel verandert met het weer.

In een (vroeg) lentezonnetje bij een laag waterpeil is ze lichtvoetig als een veulen. Maar o wee als de regenvlagen het water striemen en de aarde even zompig en zwaar is als het zwerk erboven.

Dan is het voor de wandelaar geen pretje, zeker niet als je op comfort gesteld bent. Ook kan ze stil en sereen zijn als de sneeuw onhoorbaar tussen het riet neerdaalt en mos, wollegras en veenpluis stilaan steeds witter toegegedekt worden.

Hoe het op 13 februari zal zijn is nog een geheim, zoals de Peel in haar historie veel verborgen heeft gehouden; trekvogels, dassen, vossen, onderduikers en zelfs een door het veen gemummificeerde Romeinse soldaat van 2 eeuwen terug.

Nieuwsgierig geworden? Kom meewandelen, maar verwacht geen veenlijken meer onderweg.

Vrees voor 20 km lang koulijden? Geen probleem, er zijn op dezelfde dag nog 5 andere stiltewandelingen elders in Nederland met ook wat kortere afstanden. Tot ziens in de 'Grote Peel' in Ospel of anders een plezierige wandeling bij de collega's van de Natuurvrienden in Merselo of wat verder weg in Dordrecht (DDV), Rotterdam (RWV), Wijk aan Zee (de Zwervers) of Schoonoord (de Zwaluwen).

O ja, een stiltewandeling heeft een wat meditatief karakter en onderweg is daar natuurlijk het een en ander van te merken. Graag een beetje aandacht hiervoor.

Het startpunt is het bezoekerscentrum 'Mijl op Zeven' in Ospel en de starttijd is van 8.00 tot 9.30 uur.

Afstand ± 20 km.

Tot dan. Kees van Vessem

Wandelen op dinsdag

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep wandelaars van ± 30 á 35 mensen om met elkaar zo'n 20 km te wandelen. Genietend van de natuur en wandelend in een leuk tempo brengen we met elkaar de dag door en zijn meestal ± 15.30 uur weer terug. Soms hebben we rond de middag een pleisterplaats. Zo niet, dan eten we het meegebrachte lunchpakketje op aan de rand van een ven of midden in het bos. Als we onderweg iets tegenkomen waar we bij stil kunnen staan b.v. een molen, een kijkhut of een mooi uitzichtpunt dan doen we dat.

Wie zin heeft om ook eens mee te doen hoeft zich niet aan te melden. Gewoon op tijd bij het vertrekpunt zijn is voldoende. Wel graag eten en drinken voor onderweg meenemen.

Kosten zijn er niet aan verbonden, behalve de evt. consumpties die gebruikt worden.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Tot ziens en veel wandelplezier.

Méér informatie? **Truus v. Vessem tel 040-2110413, Jos Scheepers tel 0495- 535848**

Winterprogramma 2004/2005 wandelen op dinsdag

Datum	Route	Startpunt	Postcode	Plaats
15-feb	Cranendonckroute	Café 't Hof, Oranje Nassaulaan 1	6026 BW	Maarheeze
1-mrt	Toterfout en Halfmijl	Café de Kempen, Het Groen 14	5511 AE	Knegsel
15-mrt	Markgraaf	Café de Oude Ketting, Bosscheweg 74	5283 WB	Boxtel
29-mrt	Weert	de Schuttershoeve, Groote Steeg 10	6006 TE	Weert
12-apr	Cannerberg/St.Pieter	Brasserie NS station, (zwarte tocht)	6621 BT	Maastricht
26-apr	Achter de Keten	fam.v.Dongen, Steenovense baan 55	4849 RD	Oosterhout

OLAT-wandelgroep Sint-Oedenrode.

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode

Deze wandelactiviteit duurt circa twee à drie uur en bestaat naast een wandeling uit enkele speloevingen.

Plaats:	Olland Past. Smitsstraat 4	Nijnsel Sonseweg	Boskant Past. Teurlingsstraat 30	St Oedenrode Dommelstraat	Opmerking <u>FIT TEST</u>
Locatie:	Den Toel	't Leeuwke	Riethof	Rooie Sok	Rooie Sok
Datum:			15-02-05	22-02-05	
	01-03-05	08-03-05	15-03-05	22-03-05	29-03-05
	05-04-05	12-04-05	19-04-05	26-04-05	
	03-05-05	10-05-05	17-05-05	24-05-05	31-05-05
	07-06-05	14-06-05	21-06-05	28-06-05	
	05-07-05	12-07-05	19-07-05	26-07-05	
	02-08-05	09-08-05	16-08-05	23-08-05	30-08-05
	06-09-05	13-09-05	20-09-05	27-09-05	
	04-10-05	11-10-05	18-10-05	25-10-05	
	01-11-05	08-11-05	15-11-05	22-11-05	29-11-05
	06-12-05	13-12-05	20-12-05	27-12-05	

In de eerste maand is deelname gratis, daarna betalen niet leden €2,00 en OLAT-leden €1,00.

Via een strippenkaart van €15,- zijn de kosten respectievelijk €1,50 en €0,50 per tocht

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Méér informatie: Marinus van Roosmalen tel. 0413-475467 of Theo Tromp tel. 0495-450325

WANDELWEGEN

Door: Theo Tromp

AIRBORNEPAD IN HET WANDELSPORTMAGAZINE

Vorige maand hebben (bijna) alle OLAT-leden die nog geen abonnement op het bondsblad van de KNBLO-NL hadden een proefnummer van het Wandelsportmagazine ontvangen.

Ben je nog geen abonnee en heb je toch het proefnummer gemist, laat het mij (Theo Tromp) even weten, dan zal ik kijken of je het volgende nummer toegestuurd kunt krijgen..

Vanaf maart zal daarin een aantal artikelen van Johan Vellinga verschijnen over het Airbornepad Market Garden. Hij heeft het totale pad bewandeld om te kijken of de beschrijving in onze wandelgids klopt. We zijn benieuwd wat zijn ervaringen zijn

GRAAF VAN HORNEPAD

Hier zijn we bezig om nieuwe mogelijkheden te inventariseren, maar de verwachting dat in mei af te ronden, moet bijgesteld worden naar augustus.

Er zijn grote herinrichtingwerkzaamheden aan de gang in het IJzeren Man-gebied. Ook in het grensgebied van 't Vosseven zijn veel nieuwe mogelijkheden gecreëerd. In februari zal er overleg zijn met de gemeente Weert om de plannen af te stemmen. In de nieuwe gids zal het Graaf van Hornepad in twee richtingen beschreven worden. Ook komt er randinformatie over plaatsen en gebieden, en natuurlijk ook iets over Graaf van Horne. Verder zullen er een aantal rondwandelingen en een grote ronde worden opgenomen van het wandelpad dat door de euroregio uit Genk is gerealiseerd.

AIRBORNEPAD MARKEN GARDEN

Wintervariant aanbevolen als hoofdroute.

Doordat de veerpont van maart tot en met september vaart zullen de wandelaars dus in andere maanden de brug bij Heteren moeten nemen; een prachtige alternatieve route vooral langs kasteel Doornwerth en de Westerbouwing. Maar de dijk van Driel naar Heteren is nu niet de prettigste wijze om bij de brug te komen. Om de dijk te vermijden hebben we een aanpassing gemaakt op de route. Deze kan echter alleen gelopen worden als er geen hoogwater is.

Vanaf de veerpont bij Driel, links voor de veerpont via een overstapje de grasdijk op, pad over de dijk blijven volgen via enkele overstapjes tot na de sluizen. Dan komt je bij een parkeerplaatsje waar je via een overstapje linksaf slaat. Vlak voordat je de dijk bereikt ga je rechtsaf een graspad op tussen de dijk en de afrastering. Helaas zal men het laatste stuk toch over de dijk moeten lopen omdat de laatste boerderij geen doorgang geeft.

DRIE RUSTBANKEN VAN DE NS VOOR OLAT-PADEN.

Uit een fonds van de NS voor activiteiten van haar medewerkers zijn voor OLAT drie banken gerealiseerd, die langs onze wandelroutes komen te staan. De plaatsen waar in het voorjaar deze banken worden geplaatst zijn: Graaf van Hornepad langs de Kettingdijk nabij de nieuwe vlonderbrug. Hertog Hendrikpad nabij de camping in Sterksel. Airbornepad Market Garden bij de veerpont bij Driel. Op alle banken zit een plaat met de naam van het pad en wie de banken geschonken heeft.

WANDELPOOL: AIRBORNEPAD MARKET GARDEN

Aanmelden tot donderdag een week voor wandeldatum bij: Theo Tromp 0495-450325 of e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl

Datum	etappe	afstand	traject	starttijd	startplaats	Openbaarvervoer
17-2-2005	4e	25	Son - Veghel	10.00 uur	Bushalte Brug Son	Buslijn: lijn 157 vanaf NS Eindhoven. Lijn 157 Veghel-Eindh. vv
03-3-2005	5e	24	Veghel - De Kleine Elft, Reek	10.00 uur	Markt Veghel	Buslijn 157 Eindhoven-Uden. Lijn 99 overstappen
17-03-2005	6e	19	De Kleine Elft Reek - St. Walrichkapel (Overasselt)	10.00 uur	Reek, Mgr Borretstraat	Buslijn 157 Eindhoven-Uden. Lijn 99 overstappen
31-3-2005	7e	21	St. Walrich - Groesbeek	10.00 uur	Cafe-rest St. Walrich, Schatkuilseweg	Lijn 54 Grave of Nijmegen Lijn 5 NS Nijmegen
07-4-2005	8e	19	Groesbeek - Nijmegen Bez. Nationaal Bevrijdingsmuseum	10.00 uur	Groesbeek, Centrum	Lijn 5 NS Nijmegen
19-5-2005	9e	20	Nijmegen - Driel	10.00 uur	Nijmegen, NS-statin	

02-6-2005	10e	19	Driel – Oosterbeek. Bezoek Airborne museum	10.00 uur	Café Zeldenrust te Driel	Lijn 6 vanaf NS-station Arnhem
09-6-2006	11e	14	Oosterbeek - Arnhem	10.00 uur	Airbornemuseum Oosterbeek	Lijn 50 vanaf Arnhem, of trein.

OLAT-CLUBREIZEN 2005

26 februari	GR 576	Hamoir	– Harze	23 -17 km
02 april	GR 57	La Roche	– Engreux	26 -18 km
25 juni	GR 5	Vielsalm	– Burg Reuland	27 -17 km
27 augustus	GR 56	St. Vith	– Remouchamps	28 -16 km
24/25 sept.	GR 57	Luxemburg JHB		± 18 - 25 km
22 oktober	Eifel	Rur-Stausee		± 18 - 23 km

Inschrijven: gironummer **706801**
t.n.v. w.s.v. OLAT
Weert

Minimaal een maand van tevoren met vermelding van:
tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand

inschrijven:	leden	niet leden
Weekend	€55,00	€65,00
dagtocht	€19,00	€23,00

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is. Prijzen zijn onder voorbehoud!

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdagavond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen voor de tocht** is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van €1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen	tijden:
Eindhoven NS (Fuutlaan)	7.35 uur
Weert NS	8.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Jul. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert, ☎ 0495 – 537775 Mobiel 06 130 111 44
E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

LANGE AFSTAND PRESTATIE en SNELWANDELEN

Stand clubkampioenschap 2004-2005 per 25 januari 2005.

Ernst Westerhoff	3630	Wim van Gemert	430
Boetje Huliselan	3295	Marco Timmermans	415
Kees Lambregts	2300	Mart Douven	250
Ron Timmermans	1645	Mariet Douven	250
Hans de Vries	1405	Piet de Ruijter	250
Hanny Klumpkens	1060	Kees Mol	250
Hugo Prinsen	1060	Sjef Koolen	250
Frances Rouppe vd Voort	710	Joop Krul	250
Servee Derks	600	Connie Raijmakers	250
Wim Bakker	560	Huib Raijmakers	250
Paul Koks	520	Wim Brooymans	250
Ad Martens	505	Erik Dikken	250
Henk Vink	460	Frits Mennen	250

Competitieprogramma 2004-2005 OLAT-clubkampioenschap

13-feb	Zaandam	P	30 km	schema	
18-feb	Horst	Eur	100 km	430	
4-mrt	Monnickendam	Eur	100 km	430	
6-mrt	R'dam	W/P	10 km	schema	
12-mrt	Westhoek	L.A.	100 - 80 km	430-360	
13-mrt	Olland	W/P	alle afst.	schema	bonus 5 km 50 punten, overige 250
20-mrt	Gastel	L.A.	60 km	250	
26-mrt	Sittard	L.A./p	80 km	360	bonus <13 uur
02-april	A'dam-Hoorn	P		42.195	100
					goud:200;zilver:175;brons:150

OLAT-leden die aan onze competitie deelnemen vragen wij zich binnen 2 dagen na het volbrengen van een tocht te melden bij Ad van Asten. Tel 0499-473767 of per e-mail a.h.van.asten@hccnet.nl

Boetje wandelt 10 kilometer binnen het uur.

Op 9 januari zijn door RWV weer snelwandelwedstrijden bij de Kralingse plas in Rotterdam georganiseerd.

Het weer was erg goed, zodat snelle tijden mogelijk waren.

Van OLAT waren hier Ernst Westerhoff, Boetje en Roald Huliselan actief.

Boetje bond de strijd aan met Alex Wijsman. Zij bleven bij elkaar en deden om de beurt kopwerk en jaagden elkaar op tot een mooie tijd.

Dit leverde een prachtig schouwspel voor de toeschouwers op.

In de laatste 200 meter trok Alex de sprint aan en Boetje moest hem een paar meter laten gaan.

Beide finishten net binnen het uur, hetgeen voor Boetje een nieuwe mijlpaal was. **GEFELICITEERD.**

Ernst Westerhoff deed een paar minuutjes langer over deze afstand, hetgeen ook een hele goede prestatie is.

Roald Huliselan (12 jaar) werd op de 1 kilometer tweede en bleef binnen de 8 minuten.

w.g. Hans de Vries

Uitslag winterserie RWV op 9 januari 2005.

1 km,

1.	Anya Koch,	PAC	06.20
2.	Roald Huliselan	OLAT	07.57

5 km

1.	Marleen Radder,	RWV	30.19
2.	Ico de Vries	RWV	32.31
3.	Sandra Maas	RWV	33.17

10 km,

1.	Frank Buytert (B),	Olse	44.45
2.	Pedro Huntjes,	Unitas	49.21
3.	Dirk Bogaert (B),		49.45
12.	Boetje Huliselan,	OLAT	59.53

10 km Prestatie

1.	Ernst Westerhoff,	OLAT	61.55

Agenda snelwandelen en prestatietochten

Datum	Plaats	Ver.	prestatie	Informatie
13 febr	Zaandam	sv de LAT	30 km	Prestatietocht 30 km. Vertrek 11.45 uur. J.A. Laanplein 5 Zaandam
19 febr	Gent B	NK indoor		NK 5000 meter indoor heren. Attentie via wedstrijdsecretariaat
27 febr	Zaandam	NK		NK 3000 meter jongens AB, meisjes AB en Masters. Attentie via w-secr.
6 maart	Rotterdam	RWV	10 km	6 ^e wedstrijd/prest. winterserie 11.00 uur Langepad 16
13 maart	Olland	OLAT	30 en 50 km	Wegwedstrijden: 5-20-30-50 km. Voorinschrijving tot 1 maart 5-20-30 km ook in sportief wandeltempo. 50 km minimaal 7 km/u
20 maart	Rotterdam	RWV		Uurwedstrijd. Kunststofbaan. Voorinschrijving tot 6 maart
26 maart	Sittard	Unitas	80 km	Kennedymars wedstrijd en prestatieklasse met tijdslimiet van 12 uur.

De Sectie Lange Afstand

kende de volgende onderscheidingen toe:

Kennedywalker brons

Joke Timmermans Heijthuijsen

Master Kennedywalker goud

F.J.M. de Zwaan Moordrecht

P.J.P. Hollestelle Delft

Jan-Willem Lubberds Veenendaal

EN HOE IS HET GEGAAN?

vroeg Huub toen ik terugkwam van Houffalize-Plombières

Door: Connie Raijmakers

En op die vraag had ik heel wat te vertellen!!

Voor het eerst sinds ± 35 jaar ging ik op 17 december alleen, dat wil zeggen zonder Huub, op pad voor een wandeltocht. Al een paar jaar wilde ik graag meedoen aan de Marche du Souvenir de la Souffrance ofwel Houffalize-Plombières, een tocht van 110 km die afwisselend in Houffalize of Plombières start. Daarbij is het is mogelijk vrijdagmiddag vanuit Plombières met een bus naar Houffalize te gaan (of omgekeerd).

Dit jaar was een jubileumjaar en de afstand was 120 km. Daarom hadden Theo Tromp en Conny Nakken vervoer geregeld voor een aantal mensen vanuit Eindhoven naar Houffalize en weer terug uit Plombières. Dat maakte dat Huub en ik besloten ook mee te doen, hoewel we ons wel een beetje zorgen maakten over de mogelijke weersomstandigheden.

Mijn teleurstelling was dan ook groot, toen Huub voor die vrijdagavond andere verplichtingen had. En in een (over)moedige bui zei ik: Dan ga ik alleen!

Dat was voor allebei even schrikken, maar we vonden, dat het zo dan maar moest. Tenslotte was er vervoer en bij deze tocht loop je in groepen (die een verschillend tempo aanhouden). Bovendien zouden er veel bekenden meedoen.

We vertrokken vrijdagmiddag dan ook met 12 wandelaars en 2 chauffeurs. Theo was jammer genoeg zo verkouden, dat hij niet mee zou lopen, maar hij en Conny brachten ons wel weg en ze zouden ons zaterdagmiddag weer ophalen. Tijdens de rit naar Houffalize sneeuwde het behoorlijk, maar gelukkig was dat over toen we arriveerden. Langzamerhand liep de zaal vol, zeker toen de bus uit Plombières arriveerde. En ja, bekenden genoeg.

Om 18.50 u worden de namen opgelezen van de eerste groep die 6,7 km/u zal lopen. Daarna zullen de 6,5 - 6,4 - 6,3 - 6,2 en 6,0-groep vertrekken, maar ik had me opgegeven voor de eerste groep en we vertrekken onder leiding van onze baanleider, nadat we alle tassen in de auto van onze groep hebben gezet.

Al heel snel krijgen we een pittige helling en aangezien ik daar niet goed in ben, raak ik wat in de achterhoede. Dat is op zich niet erg, maar boven gekomen, blijkt er ook een harde wind te staan en als het ook nog begint te regenen en te sneeuwen, vraag ik me af of ik niet te overmoedig ben geweest. Maar we waren daar nu toch, zoals Hugo Prinsen zei, dus ik ga maar gewoon verder.

Op de eerste binnenuitrust blij ik al doordat te zijn en heb ik het vreselijk koud. De rusten zijn erg kort, na 10-15 minuten vertrekken we weer. Ik moet goed mijn best

doen om bij de groep te blijven, want de hellingen, wind en sneeuw maken dat ik moeite met het tempo heb. De rusten blijken in het begin ongeveer om de 10 km te zijn, soms buiten, maar meestal binnen. Ik denk dat ik er geen notie van heb, hoe de rusten verdeeld zijn over de route, want bij deze tocht krijg je daarover erg weinig informatie. Het is bovendien vervelend, dat ik niets uit mijn tas kan halen. Weliswaar rijdt de auto mee, maar daar liggen zo'n 40 tassen in en de mijne kan ik in die berg niet vinden. Leuk is dat verschillende wandelmaatjes me wat aanmoedigen, omdat ze het sneeuw vinden dat ik juist nu alleen op stap ben. Toch loop ik me wel af te vragen hoe het een en ander voor uitvallers geregeld is, want ik betwijfel toch wel of ik dit kan en wil.

Na ongeveer 50 km gaan we het bos in en volgt er een behoorlijk steile afdaling. Normaal gesproken heb ik daar al moeite mee, laat staan met deze sneeuw. Gelukkig krijg ik een steuntje van een wandelvriend die weet hoe griezelig ik dit vind, en wandelen we al pratend de berg af. Ik slaak een zucht van verlichting als we beneden zijn.

Na 58 km krijgen we in La Gleize een langere rust van 45 minuten. Dat betekent drinken en fricassée (ragout) en de gelegenheid om droge kleren en schoenen aan te trekken. Daar knap ik een beetje van op en nadat de 6,5-groep binnengekomen is, gaan we weer op pad. Maar dan volgt er een heel lang stuk, dat bijna voortdurend stijgt. Het sneeuwt niet meer, maar het is wel erg mistig. Na ± 10 km is er een wagenpost met jenever, water en cola. Ik aarzel even, maar neem een flink glas jenever en een glas water. Ik word er niet warm of koud van en we vertrekken alweer. Er volgt nog zeker 10 km, eerst nog stijgend, maar dan beginnen we toch vooral te dalen.

Inmiddels ben ik ontzettend moe geworden door die stijgende en glibberige weg en besluit op de volgende rust over te stappen naar de 6,5-groep. Dat moet ik dus

melden bij de baanleider, die ervoor zorgt dat mijn kaart wordt overgedragen aan de baanleider van de volgende groep. Ook moet ik mijn bagage bij me houden en in de auto van de volgende groep zetten. Sommige groepsleden proberen me over te halen toch mee verder te gaan, maar ik wil een langere rust dan dat kwartiertje en wens ze verder veel succes. Ik stuur maar eens een SMS-je naar Huub, maar laat hem alleen maar weten dat het wel zwaar is.

De rest vertel ik later wel .....

Een kwartier later komen de mensen van groep 2, de 6,5-groep, binnen die het wel leuk vinden, dat hun mannengroep met een vrouw wordt uitgebreid. Tegen de tijd dat we vertrekken heb ik een rust van 3 kwartier gehad, is mijn humeur erg verbeterd en blijkt bovendien de sneeuw al voor een deel verdwenen te zijn.

Het bevalt me prima in deze groep, hoewel het tempo in het begin wat laag is, aangezien de baanleider last van zijn heup heeft. Er volgen een wagenpost met allerlei lekkers en een binnenrust op ongeveer 90 km. Daar moet de baanleider het opgeven, omdat hij zich helemaal niet goed voelt. Gelukkig zijn er wandelaars die de tocht al vaak gelopen hebben en die zullen nu de groep leiden.

Het weer wordt steeds beter, de zon schijnt. Het leuke van een andere groep is, dat je weer met andere mensen praat en ik vertel aan een ander wandelmaatje hoe ik die steile helling afgeholpen ben. Hij vertelt dat bij groep 2 verschillende mensen uitgeleden zijn.

We komen tenslotte op de rust in Henri Chapelle op 105 km en daar zijn tot mijn verrassing Theo en Conny.

Dat is toch wel heel leuk en vol goede moed ga ik op weg naar het oorlogskerkhof van Henri Chapelle, waar onze groep een krans zal leggen. Tot mijn schrik moeten we ook nog een modderige, glibberige helling af en

Je wilt eens wat anders!

Omdat ik op een gunstige plek woon om veel in België en Duitsland te kunnen wandelen, een sportieve activiteit die ook in deze twee landen erg populair is, kon ik daar ergens op een startbureau een folder bemachtigen over Bad Endbach. Mijn belangstelling was gewekt en de nieuwsgierigheid hoe het daar zou zijn om te wandelen won het.

Bad Endbach ligt in de Duitse deelstaat Hessen, ongeveer 300 km bij ons vandaan. Mijn vrouw Tini en ik besloten om er samen naartoe te reizen. Wij meldden ons per brief aan, want zo'n modern internetapparaat hebben wij niet. De wandelmarathon zou op 7 november zijn en we wilden er een lang weekend van maken: zaterdag heen en op maandag terug. Het werd wel een weekend vol verrassingen!

het zweet breekt me uit. Gelukkig heb ik mijn relaas over de vorige helling niet tegen dovemansoren gehouden. Ook hij blijkt een echte wandelmaat en helpt me de helling af. Emancipatie of niet: ik ben blij met die galante ridders.

Na de kranslegging volgt de laatste binnenrust in Hombourg op 115 km. De zon is inmiddels verdwenen en het waait weer flink. Maar dat laatste stukje is zo gepiept. We komen in Plombières om 16.40 u binnen. In groep 2 lopen de vrouwen voorop als we binnenkomen bij de finish en dus moet ik nu voorop. Dat doe ik graag, want ik heb plezierig gelopen in de 6,5-groep. Ik ben blij dat ik er ben, hoewel de tweede helft niet te vergelijken was met de eerste.

Ik loop meteen in de armen van Theo en Conny, die me feliciteren en uitleggen hoe het nu in zijn werk gaat. Ik krijg een t-shirt en een badge, maar ook prima eten en drinken. Ik bel Huub op en zeg dat ik binnen ben en dat ik thuis wel zal vertellen hoe het was.

Na een poosje vertelt Theo hoe het vervoer naar Eindhoven geregeld is. De eerste 8 wandelaars worden door Conny naar het station van Eindhoven gebracht.

Om ongeveer 20.45 u ben ik weer thuis en kan ik Huub

vertellen, dat ik wel geweten heb, dat ik alleen naar Houffalize-Plombières ging.

Het was erg zwaar en ik miste hem nogal, maar gelukkig waren er, als het nodig was, wandelkameraden die letterlijk en figuurlijk een helpende hand boden. En het was toch wel heel plezierig, dat we zo comfortabel naar de start gebracht en van de finish opgehaald zijn, dankzij Theo en Conny.

Door: Sjef Koolen

Toen wij ons meldden bij het pensionnetje dat de organisatie van de marathon voor ons geregeld had, werden wij heel vriendelijk ontvangen. Op de kamer die ons was toegewezen lag de startkaart en de routebeschrijving al klaar. Er was ook een button bij die zichtbaar moest worden gedragen, anders kreeg je onderweg geen verzorging. Ook diende zij als plaatsbewijs voor de bus. Handig was ook de bijgeleverde drinkbeker voor onderweg. Je diende te zorgen dat je die beker steeds bij de hand had, een goede zet van de organisatie want zodoende hadden zij minder afval.

Op zondagmorgen om 7 uur stonden 8 bussen klaar om ons naar Marburg te brengen, waar de start zou zijn.

Er waren bijna 500 deelnemers, en die wandelden door prachtige wouden, over de mooiste paadjes en langs heel veel dorpjes waar nog veel oude vakwerkhuisjes staan terug naar Bad Endbach.

De deelnemers aan de halve wandelmarathon werden met bussen naar Allerdorf gebracht waar om 12.30 uur de start plaats vond. Hieraan namen ook bijna 450 personen deel. Het parkoers was erg zwaar, met hoogtevverschillen van ongeveer 400 meter die overwonnen moesten worden. Hierdoor ontstond een lang deelnemersveld, maar niemand liep elkaar voor de voeten..

Tien kilometer voor het einde, in Rachelshausen, konden alle mannen en vrouwen boven de 65 jaar, die dat wilden en die afstand konden afleggen binnen 2 uur, meedoen aan een zogenaamde wedstrijd waarbij punten gescoord konden worden voor prijzen. De passeertijd in Rachelshausen werd op de startkaart geschreven en bij aankomst in Bad Endbach werd je tijd geklokt. Je leeftijd telde ook mee voor de eindklassering, dus op deze laatste 10 km ging ik ook voor de volle 100%. Op de voorgaande 32 km was ik al lekker warmgedraaid en dat resulteerde in een mooie derde plaats.

Alles was op z'n Duits georganiseerd: de finish was in een grote hal, waar de plaatselijk Musikverein speelde en waar tussen 15.00 uur 18.00 uur veel bier en Wurst werd verorberd. Het was wel gezellig en iedereen bleef tot het einde.

De beloning bestond uit: gratis vervoer per bus, een prachtig gepijld parkoers, een goede verzorging onderweg, een prachtig T-shirt, een oorkonde en ook nog een gratis toegangskaartje voor het Kurort. En dat voor 10,00 Euro per persoon all in. De burgemeester was bij dit alles de grote voorganger, hij was bij de start van de beide afstanden en wandelde zelf ook mee!

Groeten van Sjef Koolen

Houffalize-Plombières 120 km van 17 op 18 december 2004.

Door: Sjef Koolen

Het was voor mij de 16e keer dat ik deze herdenkingstocht wandelde, en het was ook de zwaarste. Veel sneeuw en de harde wind maakten er een echte overlevingstocht van. Ongelukkigerwijs trof groep 2, waarbij ik was ingedeeld de slechtste verzorging die ik daar ooit heb meegemaakt. Ik heb onderweg veel honger geleden en zelfs het ontbijt 's morgens in Basse-Bodeux was niet bijster goed te noemen. Dus begrijpelijk was er veel gemopper in deze groep.

Gelukkig ben ik nogal wat gewend en daarom genoot toch nog van de barre omstandigheden.

De langeafstand-tippelaars van OLAT waren dit jaar goed vertegenwoordigd, dankzij Theo en zijn Conny.

Ik heb erg moeten lachen toen Wim tegen mij zei: 'Ik

heb niet getraind voor deze tocht, want bij dit soort wandelingen moet het goed tussen de oren zitten.'

Zeer bijzonder vond ik de kranslegging op het kerkhof in Henri Chapelle voor de gesneuvelde geallieerde mi-

litairen, vooral omdat deze tocht in het teken stond van de 60e herdenking van het Ardennen Offensief.

Toen wij terugkwamen in Plombières heb ik nog met de organisatie gesproken over de verzorging onderweg. Zij waren verrast te horen dat die zo slecht was geweest. De begeleiders (dit was hun eerste keer en ze hadden dit werk nooit eerder gedaan) werden erbij gehaald. Er was nog volop voorraad in de begeleidingswagen, maar niemand had onderweg geklaagd! Dus, voor volgend jaar wordt er weer aangewerkt.

Nadat ik van Theo en Conny de oorkonde en de speld van verdienste van OLAT had gekregen, kon ik gaan douchen en naar huis. Een zeer apart weekend zat er weer op.

N.B. De familie Koolen had zich voor de jaarvergadering afgemeld omdat zij op die dag 40 jaar getrouwd waren.

Tini en Sjef alsnog van harte gefeliciteerd en op naar de ....!!

Ons maandelijks vraaggesprekje, door: Margriet

DE VIJF MOOISTE WANDELREIZEN VAN PETER VAN DE VEN

Ja, ben je al meer dan 25 jaar in de wandelsport actief, en dan word je gevraagd daar je mooiste wandelreizen van die periode uit te lichten. Bij een wandelreis gaat het mij niet alleen om het natuurschoon dat je te zien krijgt, maar ook om aparte dingen die je meemaakt. Het hoeft niet altijd een bestemming van kilometers ver weg te zijn, ook dicht bij huis valt er soms veel te beleven.

- Zo zijn de reizen, die Theo Tromp vanaf 1989 naar de Ardennen heeft georganiseerd, altijd de moeite waard geweest. Via de GR-paden kom je op schitterende uitzichtspunten, en de klauterpartijen over steile trapjes en hellingen, of dwars door een door de storm omgewaaid bos, mochten er zijn. En altijd spannend wie er nu weer verkeerd zou lopen.

- In 1986 was er de reis van ene Herr Pieper uit Duitsland naar de westkust van de USA. Qua wandelen stelde het niet veel voor, want de meeste mensen deden 10 kilometer voor een IVV-stempel. Soms werden er stempels in boekjes gezet van mensen, die er helemaal niet waren. Maar ontzettend veel gezien: Yosemite Park, Californië met San Francisco, de Grand Canyon, San Diego met een uitstapje naar Mexico, Disneyland en de gokstad Las Vegas.

- De reis van Trans-World in 2002 naar het mooiste Canarische eiland, La Palma. Wat mij hiervan is bijgebleven: de eerste dag, die uitliep, waardoor wij urenlang naar een sterrenhemel konden kijken, die oogverblindend was. Het carnaval, waarbij we zowat ten onder gingen in een zee van talkpoeder. Een ondergronds beekje (meestal gootje) waar de meesten moesten kruipen om verder te komen en waar ik lekker? op mijn knie viel, de Kloof der Doodsangsten, en de wolken die kropen over de bergketen die het westelijk gedeelte van het eiland van het oosten scheidt. En tot slot: een vulkaanrater waar je zowat ingeblazen werd!

- 2x de München Marathon van Bert Mann. De eerste keer dat deze vierdaagse georganiseerd werd (1989) ging er van alles mis. Zo sliepen we in tenten, waar door condens binnen enkele uren alles kletsnat was. De halve haantjes, die maar niet op ons etensbord wilden landen, de kilometerstanden die niet klopten. Tussendoor nog de Karwendelmarsch gelopen, een 53 kilometer lange wandeling van Scharnitz naar Pertisau over enkele bergtoppen. Ook nog een dag München bezocht.

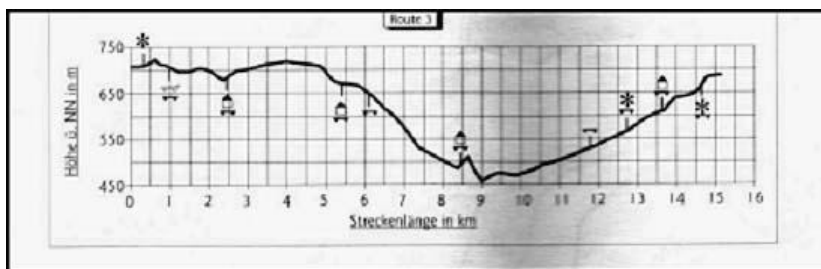
- 2 reizen naar Higashimatsuyama (Japan), 1x door Willem van der Horst, en 1x door Jago Travel georganiseerd. Onderweg overnacht op het vliegveld van Moskou, en een heel korte trip naar die stad gemaakt (we hadden geen visum). Voor het eerst in het Japanse bad, de vriendschap met de uitbaters van het plaatselijke "friteskot". De heilige berg Mount Fuji, een keer zijn we er geweest door een peperdure excursie te boeken, (omgerekend 100 Euro voor een dag) en een keer met Jago. De afdaling van de berg was spannend, we wisten niet waar we uit zouden komen, en 's-avonds moesten we toch op tijd in Tokyo zijn, voor de terugreis naar Europa!

Wandelen en wat ik zoal tegenkom. (12)

Een beschouwing door: Christiaan Koehler

In Schmiedefeld, aan de voet van de Rennsteig in het Thüringer Wald, heeft een klimaattherapeut een 15 km lange wandeltocht uitgezet onder de benaming: *'Een bouwsteen voor uw gezondheid'*.

Zo'n bouwsteen is uiteraard nooit weg, dus gaan wij voorzien van leefstof op pad te beginnen met een klim van zo'n 100 meter naar het startpunt van de *Schmiedefelder Terrainkurweg I-Linie*, met bestemming Unteres Vessertal v.v. De route loopt door een 'Biosphärenreservat'¹ over een lengte van 9 km van 710 naar 455 m naar het keerpunt voor de Brunnenhügel. Vervolgens zo'n 6 km langzaam stijgend door het schitterende Unteres Vessertal naar het eindpunt op +690m.

Als opkikkertje voor een sneeuwliefhebber passeer je eerst een springschans, die van af het bordes een fantastisch uitzicht biedt over de boomtoppen naar de verre horizon. Maar wanneer je echter in het gat kijkt, waarin 's winters de springgrage skiër zich weet te storten, lopen de koude rillingen over je rug.

¹ sinds 1979 onder bescherming van de UNESCO

Omtrent medio mei tonen de boshellingen een overwel- digende veldbloemen pracht tegen coulisse van lente- groen van de statige loofbomen tegen de begroeide hel- lingen. Er zweven opvallend veel roofvogels over heen en met name de kiekendief en de zeldzame rode wouw met zijn fluitende 'wiiü-wiiü-wiiü'. Behoudens het vriendelijke geluid van bergstroompjes en vogels is het er weldadig stil. De eerste helft gaat over een dalend, prettig beloopbaar steenslag pad, zodat je moeiteloos je ogen de vrije loop kunt geven om van alle schoons te kunnen genieten.

Bij het keerpunt op +455m laten we ons verleiden even het pad te verlaten om de Brunnenhügel +704m op te gaan. Maar dat betekent wel zo'n 250 meter stijgen en dan ook nog eens terug. We blijken niet de enigen te zijn, die op dit idee zijn gekomen. Een gezelschap vro- lijke lieden zit op de grond aan een uitgebreide ontbijt- ronde. Het is verbazingwekkend om te zien wat het aan uitgestalde leeftocht en uitrusting meesleept. Aan het einde van de omvangrijke maaltijd laat de reisleader bo- vendien nog eens de fles met een hartversterking van mond tot mond rondgaan; alsof ze de Mont Blanc heb- ben bestegen! Op deze uitverkoren plek spreken ook wij de knapzak aan en genieten ondertussen van het on- belemmerde uitzicht.

De terugtocht door het Unteres Vessertal is qua omge- ving een contrast met die van het heenpad. Het lang- zaam stijgende pad slingert langs de meanderende kla- terende Vesserbach, soms breed dan weer smal, van rotsig tot moerassig en soms overgroeid door statige beuken. Geurende veelkleurige veldbloemen en mans- hoge koningsvarens weten elke lichtplek te vinden. Vo- gelgezing en allerlei wildsporen completeren het beeld.

t Is overduidelijk waarom de *UNESCO* steun geeft voor de bescherming van dit bijzondere gebied. Het telt maar liefst 17.000 ha aaneengesloten natuurgebied met een kernzone van zo'n 300 ha, waarin de begroeiing zonder menselijk ingrijpen al tientallen jaren ongestoord zijn gang mag gaan. Op een aantal plaatsen kun je dit na- tuurwonder van dichtbij bewonderen. Formidabele beu- ken met een lengte en omvang zoals je zelden te zien krijgt. Zij tronen ver boven de resten van soortgenoten

*Wenn ich mal an Kopfweh leide,
all' die vollen Strassen meide,
und gar merk', ich werde alt,
konsultier' ich Doktor Wald.*

*Er ist mein Augenarzt, mein Psychiater,
mein Orthopäde und mein Internist;
er hilft mir wie ein guter Vater
wenn's Leben nicht mehr auszuhalten ist.*

*Er hält nicht viel von Pülverchen und Pillen
viel mehr von Luft und Sonnenschein*

uit, die van ouderdom of zwakte zijn bezweken en nu huisvesting bieden aan alles wat er maar in wonen en op groeien wilt. De kleurenpracht, de verrukkelijke bosgeur, de doodse stilte en het gebroken licht van zon- nestralen houden je vast op elke plek, die je de kans biedt om dichterbij te komen.

De glasheldere Vesserbach moet op sommige plaatsen ooit gedacht hebben 'als het bos zijn gang mag gaan, wil ik het ook!' Hij zegt daar dan ook zijn bedding vaarwel en stroomt waar het water maar komen kan. Er ontstaan dan zoveel stroompjes dat je je afvraagt 'wie van jullie is nu de Vesser?' Regen, wind en jaargetijde zorgen er overigens voor dat de waterstand nooit de- zelfde zal zijn.

We waren er ook eens op een winderige dag bij bedekte hemel rond het middaguur. Het was er toen bijna don- ker, spookachtig, sinister. Krakend hout, schurende boomtakken en zonderlinge geluiden bezorgden ons het gevoel van 'wegwezen hier!' Je vraagt je dan af hoe het er hier bij een fikse storm aan toe gaat wanneer een zwakke broeder het begeeft en in zijn val wellicht ook nog wat burens met zich mee sleurt.

Op een enkele steile helling zijn ooit huisgrote keien aan de rol gegaan en tijdens de rit beklemd geraakt. Staaltjes van natuurvernunft, begroeit met mos in alle denkbare groennuances. In erosiespleten vinden berken en sparretjes een voedingsbodem. Sommige gewelde- naren hangen er bij alsof zij elk ogenblik willen verder rollen. Hier en daar vallen er wel eens brokstukken uit, die op hun beurt aan de rol gaan en daarbij bewijs- sporen achterlaten op het kronkelige en vaak met boomwortels doorgroeide pad.

Intussen stijgt je nauwelijks merkbaar toch weer zo'n 150 meter naar het eindpunt van de Kurweg. Al met al zal daar blijken, dat de voorgeschreven 15 km plus het ommetje Brunnenhügel een fikse inspanning hebben gevegd en veel tijd tussen je vingers laten wegglijpen. Maar wanneer je eenmaal thuis, wel voldaan uitgestrekt op de bank ligt en de moeite neemt om onderstaand ge- dicht te lezen kom je ongetwijfeld tot de conclusie: ik heb er vandaag een goede vriend bij gekregen; hij heet Dokter Wald!

DOKTOR WALD

*und kaum empfängt mich seine Stille,
raunt er mir zu: "nun atme tüchtig ein!".*

*Ja, seine Praxis ist nicht überlaufen,
in seiner Obhut läuft man sich gesund
und Kreislaufschwäche, die noch heute schnaufen
sind bald schon ohne klinischen Befund!*

*Er bringt uns immer wieder auf die Beine
und unsre Seel' ins Gleichgewicht,
verhindert Fettansatz und Gallensteine -
nur Hausbesuche macht er nicht!*

Wordt vervolgd.

REAL WINTERTIME

Door: Ad van Asten

Als we op 28 december op weg gaan naar Luyksgestel wijst niets erop dat er voor de 13^e Grenzeloze tocht een echte winterdag in het draaiboek van Johan Verschuren staat. Een beetje krabben aan de voorruit van de auto is zowat alles dat we in eerste instantie van de winterse omstandigheden merken.

Bij de poort van de Zwarte Bergen krijgt Dini een kaartje van Toon waarmee ze de slagboom kan openen, wel handig maar op de resterende 50 meter naar het restaurant rijden we nog verkeerd en komen via de keuken in de woonkamer van de 'Cambiance'.

Het is 07.30 uur en de bezetting van het inschrijfbureau is dan voltallig; een 20-tal 'vroeg vogels' wacht al achter het lege koffiekopje op een zo vroeg mogelijke start. Leuk om hier op dit vroege uur Marca te ontmoeten. Spontaan vertelt ze over de verandering die de pelgrimstocht naar Compostela in haar leven teweeg heeft gebracht. Ook haar uitstraling geeft weer dat het haar goed heeft gedaan. Ze wandelt nu veel met haar moeder en vooral in België waar ze beiden veel plezier beleven. De Kennedymarsen staan nu echt met kleine lettertjes in haar agenda, en dan alleen de gezellige!!

Het is inmiddels flink gaan sneeuwen en de mensen die nu binnenkomen hebben al een laagje meegekregen tijdens de wandeling vanaf het parkeerterrein. Het 'schijnt' ook glad te zijn!

Hoewel mijn persoonlijke afspraken pas vanaf 09.00 uur lopen, verloopt het wachten gezellig. Hein, vandaag gastheer op de pendelbus, vertelt over het pijlen de dag daarvoor bij een stralend zonnetje en over het stapeltje kaarten ontvangen ter gelegenheid van zijn '70ste'. Henk poetst tegenwoordig zijn schoenen voordat hij gaat wandelen, op de greens heeft hij zijn handicaps mee en als marshall krijgt hij ook al een streepje voor.

Sjef en Tini uit Nederweert zijn eveneens vroeg present en ze zijn blij om hier ook broeder Fons te treffen. Verder is zowat onze complete langeafstandsploeg aanwezig en Boetje heeft natuurlijk een verklaring voor zijn 'stralende' tijd in Dronten. Evert heeft gehoord dat hij op internet is met 'zwarte Pieta', maar hij heeft het plaatje zelf nog niet kunnen vinden. Veel 'bekende gezichten' komen even goedendag zeggen en 'voor de Limburgers' hoort daar ook een handje bij!

Tegen de tijd dat Piet en Joop arriveren, is het wereldje buiten aan het veranderen in een onweerstaanbaar plaatje! Omstreeks kwart voor tien is het dan zover, dat we kunnen vertrekken en de bedoeling is dat we de langste afstand zullen doen! Eenmaal buiten valt het toch wel tegen, de omgeving is weliswaar wit en het sneeuwt nog flink door met een 'onaangename' stevige wind. Dus we krijgen waarvoor we gekomen zijn: een onweerstaanbare 'grenzeloze' winterwandeling.

Omdat in een witte wereld alles op elkaar lijkt, valt er niet veel verschil te merken tussen het ene bospad en het andere, of het moeten de zwaar met sneeuw beladen takken zijn die het pad versperren en ons dwingen kriskras een begaanbaar spoor te volgen, dat door veel voorgaande voetstappen al spekglad is geworden..

Na een halfuurtje dolen door het sprookjesbos komen we bij de brug naar de toekomst, nu verloopt 'de cascade' in stijgende lijn en slaan we rechtsaf richting het fatamorgana, en inderdaad na een paar honderd meter en een trapje komen we in een mooi wit glooiend landschap met daar middenin een spiegelend meer. Een half gezonken 'boot' doet vermoeden dat het geen gezichtsbedrog is maar de harde werkelijkheid. De Lommelse Sahara, het doet onwerkelijk aan in dit sneeuwlandschap.

We wandelen een tijdje langs het water en klossen daarna door de duinen naar de bosrand. In de beschrijving staat het kernachtig aangeduid: 'bos in!' Hier 'doet zich dan het geval voor' waarin ik na een heroïeke klauterpartij bijna boven ben en in een flitsende achterwaartse sliding recht in de armen van Piet beland terwijl Joop boven handenreikend op mij staat te wachten. De Muskietiers ten top!

Na de beleving van de Sahara kan deze tocht niet meer stuk en mag er nu al een pluim op de hoed van onze parkoersbouwers. Wij struinen ondertussen verder door het besneeuwde landschap dat nu weer hoofdzakelijk bosgebied is. De sneeuw valt nu in een buiige vorm en dat doet vermoeden dat het langzaam op regen zal uitdraaien.

Bij het stadion van de eens zo roemruchte voetbalclub Lommel is een tussenstop voorzien, dit jaar zijn we te gast in een benedenzaal van het betonnen geval en met een blik in de ruimte zien we verschillende vrijwilligers een handje helpen. Bij ons is de dorst echter nog geen dringende behoefte!

De volgende kilometers richting voltooiing van de eerste helft van deze tocht gaan hoofdzakelijk 'door een onbegaanbaar modderlaantje', dat parallel loopt aan het Scheldekanaal richting de Maas, we twijfelen dan ook een moment of we wel goed 'zitten', maar als we daarna 'broer Theo en zus Annie' gezellig kletsend hebben ingehaald, wordt ons vertrouwen automatisch weer groot. We bereiken de parochiezaal rond kwart voor een en het zit er stampvol. Toch vinden we nog een plekje en de gezellige rust kan beginnen, natuurlijk hebben we wel gezorgd dat er iets eetbaars en te drinken op tafel staat! Het aantal starters dat vanuit deze zaal wordt aangegeven is niet hoopgevend voor een grootse totaalopkomst voor de beide organiserende clubs. Omdat België hierbij toch meestal de kroon spant zal het aan onze kant ook wel tegenvallen. Later vernemen we dat wij amper 600 deelnemers hebben gehaald, na aftrek van de bondsbelasting zou dat nauwelijks genoeg zijn om de kosten voor de strooifolder van te betalen. Laten we maar denken, het gaat om de beleving en niet om het gewin.

Als we weer opstappen, hebben we inmiddels ook besloten om de afstand in te korten tot 27 km. Toch nog een behoorlijk eind door de sneeuw en over een gladde vloer. We zoeken onze weg over een modderpad door het bos terwijl 50 meter naar links een schone teerweg lonkt die onbereikbaar is omdat er een sloot langs ligt. Dan komen we bij een brug, en omdat we Wilma goed kennen en zij aan de overkant van die brug met een ferme tred de andere kant op gaat dan wij eigenlijk op moeten gaan, besluiten wij - omdat verder toch niemand kijkt - de brug over te steken en Wilma achterna te gaan; een mogelijkheid die niet is voorzien in de inlei-

Na afloop vertoefden we nog enige tijd in de gemoedelijke ambiance van deze Cambiance, wat dat ook mag betekenen! De 'dubbeltjes actie' voor giro-555-Azië bracht 145 Euro op, die door de restaurantbeheerder spontaan tot 165 Euro werd aangevuld, waarvoor dank.

Met Constant aan de wandel

Winterserietocht RS'80 te Den Hoorn

Op zaterdag 18 december organiseerde RS'80 hun wandeltocht vanuit het gebouw Hoornbloem te Den Hoorn. De start was om 9.00 uur. Al gauw staken we de brug (De Bolle Kickert) en een drukke weg over. Na het verlaten van de bebouwde kom bereikten we het Tanthofbos, dat we doorkruisten over gras- en gravelpaden. Wij wandelden door de Delftse wijk Tanthof en door het recreatiegebied Abtspolder (vroeger een oud open polderland tussen Delft en Schiedam; ten zuiden van Delft is men begonnen met de aanplant van 374 ha bos).

Wij betraden ook het St. Maartensrechtpad. Sint Maarten leefde ten tijde van Willibrordus (patroon van het bisdom Utrecht). Om in hun onderhoud te kunnen voorzien, schonk de graaf aan de bevolking landerijen, van de opbrengst moest belasting worden betaald aan het bisdom.

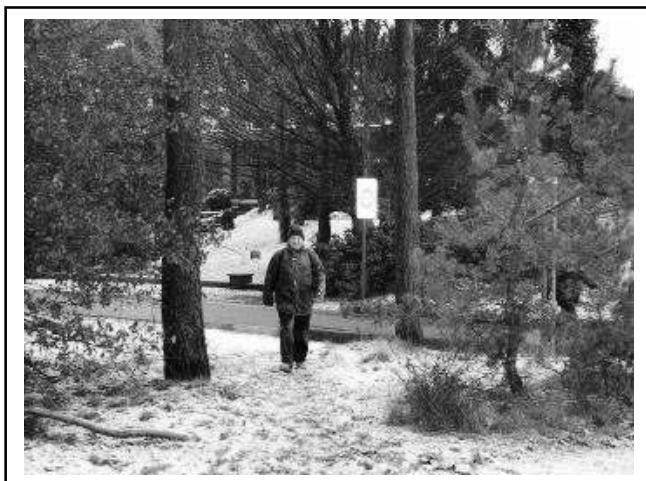
Inmiddels naderden we de rivier de Schie aan de Schieweg te Delft, waar in een loods de verzorging was.

We zetten de tocht voort langs de Schie en door het Abtswoudsebos dat ongemerkt overgaat in de Abtspolder. Vandaar gingen we door een Delftse wijk en langs weilanden tot wij bij de kantine van de Delftse Sportvereniging Full Speed kwamen. Daar was gelegenheid om te pauzeren.

ding, maar die natuurlijk wel geheel voor eigen risico is!

Het regent nu constant, en het dilemma is de paraplu of mijzelf droog houden: de paraplu wint. Als we de laatste uithoek van de Lommelse woonkernen achter ons hebben, bestaat het parkoers alleen nog uit bospaden. De bevroren ondergrond noodzaakt ons blijvend attent te zijn op uitglijders!

We naderen Luyksgestel, passeren de openlucht kerststal die veel toeristische belangstelling geniet en gaan dan weer het bos in. Ook hier moeten we nog enkele

toeren uithalen om op de been te blijven, maar zonder kleerscheuren of ander lichamelijk letsel bereiken we de camping en daarmee ook de finish. Met deze dertiende uitvoering hebben we alle grenzeloze wandelingen meebeleeft, maar zo zwaar als vandaag was het parkoers nooit eerder. Bijna wil ik schrijven: ook nooit eerder zo mooi! Real Wintertime om het maar kernachtig te houden.

We zetten de tocht voort via de Kerkpolderweg en volgden enkele kades, zoals Kikkerkade en de Lookwating tot we terug in Den Hoorn kwamen. Het was een mooie afwisselende wandeltocht, waaraan 384 wandelaars deelnamen.

Renswoudse Grebbelinietocht

Op woensdag 29 december organiseerde Rolf Craanen onder de vlag van Euraudax Nederland zijn wandeltocht vanuit restaurant 'De Zwaan' te Renswoude. Om 11.00 uur was de start. Na een startpraatje door Rolf gingen we aan de wandel.

In de 14^e eeuw was het gebied van het tegenwoordige Veenendaal en Renswoude bezit van de stad Rhenen. Wellicht is hierdoor de naam ontstaan ('woud van Rhenen = Rens'). Na het verlaten van Renswoude betraden we het kasteelpark met oude beuken, eiken en grote waterpartijen (een grand canal) rond het gerestaureerde kasteel. Direct buiten het park treft men mooie houtwallen en weilanden aan. Het is een prettig wandelgebied, waar veel verschillende planten en dieren voorkomen, waaronder het ijsvogeltje, zeldzame vleermuizen en een roekenkolonie. Het landgoed is opengesteld. Het kasteel is particulier eigendom en is samen met het gedeelte binnen de gracht niet toegankelijk. Voordat we het kasteelpark betraden, passeerden we de Hervormde Kerk, die uit 1639-1641 dateert en die gebouwd is in de vorm van een Grieks kruis met zeer korte armen. Het kerngedeelte rijst boven de armen omhoog als een achtkantige koepel op een vierkante onderbouw. Inwendig rust deze constructie op Ionische pilasters met houten architraven. De architect is onbekend, de bouwheer was Johan van Reede, heer van Renswoude. De kerk heeft een mooi interieur.

Na het passeren van het kasteelpark liepen we langs het Grand Canal, een vijver omzoomd door prachtige oude beuken. Daarna werd de kade van de Grebbelinie bereikt. Het is een van de verspreide delen van een stelsel van oude waterkeringen en militaire verdedigingslijnes in het grensgebied tussen Utrecht en Gelderland.

De Grebbelinie bestaat uit forten, loopgraven, grachten en kaden, alsmede enkele natuurreservaatjes met blauwgrasland, zoals Meeuwenkampje en Groot Zandbrink. Een aantal aarden forten is de laatste jaren gereconstrueerd. De linie is historisch en landschappelijk van belang. Wij wandelden over de dijk.

We liepen zuidwaarts en volgden enige tijd de provinciegrens tussen Utrecht en Gelderland. We staken de verkeersweg Renswoude-Veenendaal over en liepen even later door Camping De Batterijen. We volgden de spoorlijn Utrecht-Arnhem en kwamen langs de voormalige Batterij. Daarna liepen we over de flanken van de Emminkhuizerberg. Het hoogste punt van de Emminkhuizerberg is 21,8 meter. Daarna volgden we even het fietspad, dat vrij dicht langs de A12-snelweg loopt. Op een bepaald deel zit er een dijkje tussen, waardoor men de snelweg veel minder hoort en helemaal niet meer ziet.

Het water, waar we er langs liepen, heet het Valleikanaal. Al gauw naderden we een boerderij in Overberg (woonplaats van de triatleet Rob Barel, behorend tot de gemeente Amerongen), waar de verzorgingspost werd ingericht. We kregen een gevulde koek en chocolademelk. Na de verzorging werd weer het fietspad gevolgd. Nadat we een spoorlijn waren overgestoken, wandelden we over rustige asfaltwegen tot aan de dijken van de Grebbelinie, die we verder volgden. We kwamen langs de Voormalige Schans en staken de Lunterse Beek over en bereikten de verkeersweg Renswoude-Scherpenzeel. Bij Camping Klein Ruwinkel, hielden we in restaurant Mona's te Scherpenzeel een langere rustpauze.

Na de rust gingen we weer de bossen in en volgden daarna weer dijken van de Grebbelinie en gingen op verkenning op het Voormalige Werk aan de

Eigen wandelsite voor wandelen in Kempen en Peel

Wandelen in de Kempen staat voor een unieke beleving van de schitterende bos- en natuurgebieden afgewisseld met dorpen waar de 'Brabantse Gezelligheid' hoog in het vaandel staat! De vele mogelijkheden vindt u op de handige routekaart op deze site.

Er zijn 19 middellange afstands-wandelroutes uitgezet langs de mooiste plekken van de Kempen. Deze routes zijn bewegwijzerd met wit-gele markeringen. De meeste routes hebben een verkortingsmogelijkheid. Op de aanbevolen startpunten zijn parkeerplaatsen, daar treft men een informatiebord van de route aan. De Middellange AfstandsWandelroutes sluiten vaak aan op de landelijke LAW-routes (Lange Afstands Wandelroutes). Door een combinatie van uw wandeltochten met de andere mogelijkheden die Zuidoost-Brabant u biedt, zul je de gezellige en ongedwongen sfeer van de Kempen ervaren. Een groot deel van deze mogelijkheden vindt u op de handige routekaartjes op de website. Ook het meest oostelijke deel van onze provincie (de Peel) profileert zich via een eigen website En die sites met alle informatie vindt u op:

www.wandelenindekempen.nl

of

www.wandelenindepeel.nl

Op deze wandelsite ook een verwijzing naar:
KNOOPPUNTENROUTES NU
OOK VOOR WANDELAARS - Het fietsroutenetwerk waarbij gebruik wordt gemaakt van knooppunten, is in korte tijd uitgegroeid tot een succes. Dus lag het voor de hand dat een dergelijk netwerk ook opgezet zou worden voor wandelaars, die zelf hun route willen bepalen zonder te verdwalen. De gemeente Oirschot is begonnen met een wandelnetwerk, waarvoor vanaf 8 december bij de VVV's in Zuid-Oost-Brabant routekaarten en wandelgidsen verkrijgbaar zijn. Het netwerk omvat 180 kilometer aan paden en voetgangersvriendelijke wegen (Eindhovens Dagblad, Zaterdag 27 november)

Daatselaar. Aan het begin van die dijk kregen we een stukje mandarijn voor onderweg. Na oversteek van de Lunterse Beek en de Fliertsche Beek gevolgd door een verkeersweg liepen we nog langs het kasteel Renswoude, een groot renaissancegebouw uit 1654, dat vermoedelijk op de fundamente van een nog ouder huis is opgetrokken door Gijsbert van Vianen en Peter van Cooten voor de heer Gerard van Reede. De grote ingangstoren en de twee hoektoren van deze ridderhofstede maakt een ouderwets feodale indruk. Het landschapspark werd in de 19^e eeuw aangelegd. Vlak bij het kasteel staan nog vier blokken dienstwoningen uit de 18^e eeuw. Wij hadden de finish bereikt. Het weer was droog en zonnig. Het was een mooie afwisselende wandeltocht. Het was een pittig parcours over besneeuwde paden die soms ook glad bleken te zijn. Er gingen van start 129 wandelaars, waarvan er een uitviel.

Euraudax Winterwandeltocht Hart van Nederland te Veenendaal

Op zaterdag 8 januari organiseerde Comité Euraudax Gelderland haar winterwandeltocht vanuit de kantine van de voetbalvereniging Unitas aan de Verlengde Sportlaan te Veenendaal. Wij startten om 10.00 uur. We wandelden door Veenendaal-West en liepen over rustige wegen naar de bosrand. De tocht ging verder langs weilanden en over kronkelende bospaden naar de parkeerplaats boven op de Amerongse Berg. Hier kregen wij verzorging in de vorm van een blikje cola en een reepje koek.

We zetten de tocht voort naar boswachterij Leersum en trokken door de zandverstuivingen langs de Leersumse Berg en dan door het Leersumse Veld. Dat was het echte zware werk. Na enige tijd kregen we uitzicht op de Leersumse Plassen en bereikten we café-restaurant "Het Leersumse Veld", waar de grote rust was.

Over asfaltwegen en bospaden van boswachterij Leersum gingen we naar Overberg. Op een parkeerplaats bij Camping 't Eind was weer verzorging voorzien. We kregen erwtensop, oftewel snert.

Na de soeprust zetten we de tocht voort over heidevelden en een dijk die we bleven volgen tot aan de bebouwde kom van Veenendaal. Vlug daarna bereikten we de finish. Het was een pittige tocht met veel afwisseling. Het was zonnig en winterig weer en daarvan genoten 67 wandelaars. De organisatie was in handen van Casper Seijn en Cees Versteeg (beiden uit Veenendaal).

Blixemse wandeltocht Euraudax te Eindhoven

Op woensdag 12 januari organiseerde een Euraudax-comité een wandeltocht vanuit het dorps huis VTA Blixem te Eindhoven. De start was om 10.00 uur. We wandelden via straten en plantsoenen tot aan de drukke weg, waar overgestoken werd. Over een fietspad bereikten we een brug over het Wilhelminakanaal en liepen door een bos en kwamen in de buitenwijken van Son. We gingen verder over bospaden tot aan de Dommelpas en daarna langs de Dommel en door de Sonse Bergen naar de nieuwe rotonde aan de Rooijseweg. Even verderop liepen we via een fietspad naar de wijk Gentiaan waar we bij een zus van een van de organisatoren van de tocht verzorging kregen. Als tegenprestatie voor deze dienst boden wij de bewoner een fles wijn aan. Na deze verzorging volgden nog enkele straten door bosgebied, totdat we bospaden gingen volgen die ons bij het Joe Mann Paviljoen brachten, waar de grote rust was. Tijdens de rust werd er door wandelaars gezongen vanwege de verjaardag van de dochter van de uitbaatster. Na de pauze liepen we verder door de bossen tot aan de kanaaldijk. Daarna volgden we enige tijd fietspaden en kwamen langs recreatiegebied Aquabest. Bij het naderen van Eindhoven volgden we weer fietspaden en later wandelpaden door plantsoenen. Na enige tijd bereikten we het dorps huis, waar de finish was. Het was een mooie wandeltocht. Het bleef de hele dag droog en zonnig. Er gingen van start 55 wandelaars. De organisatie was in handen van Marcella Creemers en Jan Vogelsangs.

Wandeltip.

Zomaar ergens wat wandelen? Dat kan. Wandelen in een mooie omgeving? Nog beter. Wandelen in een mooi natuurgebied met goed gemarkeerde wandelpaden? Ja graag!

Waar? In West-Bohemen, om precies te zijn in het Boheemse woud in Tsjechië. Afstand vanaf Eindhoven zo'n 800 km.

Het Boheemse woud is een beschermd natuurgebied net over de Duitse grens in Tsjechië.

Het is een golvend gebied waarvan de hoogte varieert van pakweg 600 tot 1300 meter.

De hoogste toppen liggen tegen de Duitse grens aan en zijn flink bebost. Als je wat verder naar het oosten gaat, loopt het heuvelland langzaam af en worden de bossen meer afgewisseld door weilanden, hier en daar een boomgaard en verscholen dorpjes. Aan de noordkant van het natuurpark wordt er 's winters ook druk geskied. Veel routes worden 's winters gebombardeerd tot langlaufloipes of 's zomers tot wandelpaden, het is maar hoe je het bekijkt.

Er zijn prachtige rondwandelingen te maken omdat veel routes op elkaar aansluiten en mocht dat een keer niet zo erg lukken, dan is er altijd wel een bus of een treintje waarmee je binnen de kortste keren weer op je uitgangspunt terug bent.

Er is prima kaartmateriaal voorhanden met alle ingetokene routes, schaal 1:50.000. Hotelletjes en pensions zijn er in voldoende mate en zelfs in het hoogseizoen is er nog plaats genoeg. Prijspeil: ongeveer eenderde van dat in Nederland en dat geldt dan voor eten, drinken, slapen en wandelkaarten.

Kees van Vessem

'MARKET GARDEN'
INDRUK VAN EEN
THEMAWANDELPAD

In oktober en november bewandelden wij het toen nog kersverse Airbornewandelpad. Voor 'wij' mag u invullen: Piet van de Laar, Joop Krul en Ad van Asten. Wij wandelden de afstand van ongeveer 220 km in 6 etappes, waarbij opgemerkt dat Joop zich pas na de tweede etappe bij ons voegde en vooraf de 2 eerste etappes tot Bevrijdende Vleugels 'inhaalde'.

De eerste wandeldag: Na een ingewikkeld reïsschema van Son naar Lommel begonnen wij omstreeks half tien in Lommel op het Centraal plein aan onze wandeldag. Al op dit vroege uur van deze herfst dag straalde het plein een gezellige ambiance uit. Wij hadden hier best zin om met een rust aan de tocht te beginnen, maar dat lieten we toch maar achterwege om niet in tijdnood te komen.

Al vlug geraakten wij buiten de stad, maar dat wil nog niet zeggen dat we ook daadwerkelijk Lommel uit waren. Dat vergde nog zeker een paar uurtjes wandelen. Ondertussen zochten we een geschikte locatie voor een stempel op onze wandelkaart, want die handeling waren wij aan de start vergeten. Twee arbeiders, die we voor deze gelegenheid baas en uitvoerder noemden, wilden wel zo vriendelijk zijn een kriebel te plaatsen als bewijs dat ze ons daar gezien hadden.

Ook aan het begin van deze wandelroute speelt 'het kanaal' een hoofdrol. Op de eerste plaats is het de leidraad om buiten de bewoonde wereld te geraken zonder voortdurend ergens in de Lommelse residenties rond te hoeven dolen en op de belangrijkste plaats is de brug over dat kanaal, die we na ruim 8 km wandelen bereikten, het feitelijke begin van deze thematocht. De brug werd op 10 september 1944 door Ierse Gardisten op de vijand veroverd. Deze eenheid stond onder commando van JOE Vandeleur naar wie later de nieuwe brug is vernoemd.

Lees verder op blz..22

WINTERSERIE OIRSCHOT OP ZONDAG 16 JANUARI 2005

Door: Cor Broerse

Ingrediënten: 1. Ollandse Lange Afstand Tippelaars.

2. Fantastisch weer. Resultaat: 1112 deelnemers.

De start voor deze tocht was de Stapperij en zoals ze zelf zeggen: hét adres voor feestelijke, sportieve of Bourgondische uitjes. Welnu, je stapt er voor in en -althans voor het sportieve - achter weer uit, gelijk de natuur in.

Lopend door weilanden, door bossen, langs het water, en een aantal staties van de kruisweg naar de kapel van de Heilige Eik.

De oudste vermelding van de legende van de Heilige Eik is te vinden in een geschriftje van Petrus Vladderaccus, begin 17e eeuw. Volgens deze versie werd er begin 15e eeuw op het zand in het riviertje de Beerze een beeldje van Maria met kind gevonden, dat vervolgens in een eik werd geplaatst en door de boeren en herders werd vereerd. Nadat men het beeldje naar de kerk van Oostelbeers (of Middelbeers) gebracht had, stond het de volgende dag weer op zijn oorspronkelijke plaats. Toen bracht men het beeldje naar Oirschot en bouwde men ter plaatse een primitief kapelletje. In een andere versie wordt het verhaal nog iets aangedikt: hier dreef het beeldje stroomopwaarts en deed men twee keer een poging het beeldje in "Beers" te stallen.

Met de reformatie in de 16e eeuw is er nog een "kap ronde" geweest. De boomcultus leefde nog sterk in het volksgeloof. Vandaar dat in 1648 de heilige eik te Oirschot omgekapt werd; om zo het bijgeloof en de "paapse stoutigheden" uit te roeien.

Waar een ander geen pad verwacht, hebben de "routeplanners" er toch weer één gevonden. Op de onmogelijkste smalle richels zien zij kans om meer dan 1100 wandelaars te laten lopen. Af en toe was het langs de Beerze dan ook filevorming en vertraging. Alleen de snelwandelaars hadden hier soms last van, de overige recreanten konden hun ogen de kost blijven geven: er was vrijwel geen plekje wat het aanschouwen niet waard was.

Zo kon ik enorm genieten van een paar velden met coniferen vlak voor Middelbeers, die in de zon goudgeel leken te zijn, of van de kabbelende Beerze, die je elke keer weer tegenkwam. Of van een paar paarden, die probeerden nog een enkel grassprietje

Vervolg blz 21.

De route leidde ons daarna nog even door bebouwing maar al vlug struinden we door verwilderde natuur en langs een zandwinningsgebied, hier viel op een grauwe dag als vandaag niet veel te beleven. Op de grens met Nederland staat een monument dat herinnert aan een patrouille, waaronder een eenheid van de Prinses Irene Brigade, die enkele dagen voor het offensief op Nederlands gebied doordrong. Het monument staat niet direct in het zicht en vanwege de verkeersweg moeten we goed opletten, want het parkoers gaat verder aan de overzijde.

Eenmaal in Nederland moesten we al vlug afrekenen met een 'sloot van allure'. We zochten onze weg onder overhangende braamstruiken en over een smalle ongelijke rand van een riviertje, maar even later werd de moeite ook beloond met een prachtig stukje natuur waar we volop konden genieten van de thuisgebleven vogels. De weg loopt dwars door voormalige viskweekvijvers. Na een eenzame woning ergens in het bosgebied leek de wereld verder uitgestorven en vonden wij onze weg over hoofdzakelijk bospaden. Een kabbelend beekje, dat meanderend een zekere koers volgt, zorgde voor de enige afleiding. De Bergeijkse landerijen lagen er 'afgewerkt' bij en een gesloten café aan de Luikerweg was ook niet om opgetogen over te raken. Bij het café staat een herinneringssteen aan een Britse verkenningseenheid die hier enkele dagen voor operatie Market Garden een verkenning uitvoerde. We moesten weer terug over de weg en het bos in om even daarna bij de Erebegraafplaats te komen. Kransen die een paar weken daarvoor bij de herdenkingen waren neergelegd bij de graven, lagen nu aan de rand van het kerkhof te wachten op afvoer, een scherp contrast dat ons tot nadenken noopte in vergelijking met dit pad en datgene dat 60 jaar geleden gebeurde.

Lees verder op blz 23

van de grond te happen en de wei waar men aan het oefenen was met een Border Collie om de schapen te drijven.

En dat het mooi weer was, was in de lucht ook duidelijk te zien: echt tientallen condensstrepen van vliegtuigen, die de lucht een ruitjespatroon gaven.

Na terugkomst in 'De Stapperij' zag ik dat vele wandelaars het sportieve uitje vervolgden met het 'Bourgondische' deel uit de slogan. Allerhande soorten bieren, minder sterke zaken voor wie de Bob in ere hield en vlaai zorgden ervoor dat de verloren calorieën snel weer op peil werden gebracht. Deze zondag was dus echt een feestdag.

Met de FLAL vanuit Assen naar de hunebedden in Gasteren en Loon

Door: Henri Floor en Coos Verburg www.Henrifloor.nl

Op zaterdag 8 januari organiseerde de FLAL een 25 en 35 km lange wandeltocht vanuit Assen. De start was vanuit Sportcentrum De Spreng. Het woei deze dag zeer hard en we waren benieuwd hoeveel wandelaars zouden komen opdagen. Bij het binnenkomen van de sporthal wenste een bestuurslid elke wandelaar een gelukkig nieuwjaar.

In de sporthal werd ook een tafeltennistoernooi georganiseerd. In de hal telden we 40 klaargezette tafeltennistafels.

Toen wij hier rond kwart over acht arriveerden was het nog zeer rustig. Een aantal bekenden wensten we gelukkig nieuwjaar. Eenmaal werd ons hetzelfde in het Fries toegewenst en eenmaal in het Drents.

We zagen hier een dame zitten die ons bekend voorkwam, maar waarvan we niet precies wisten wie ze was. Daarom stapten we op haar af en maakten kennis. Omdat we niet gewoon zijn om namen in dit verslag te schrijven gebruiken we de volgende omschrijving. Zij is de vrouw van de webmaster van de homepage van de FLAL.

We verlieten om 9 uur de start over de Vredeveldseweg. Aan het einde van deze weg ging de route over in een bochtig geasfalteerd fietspad. We kwamen even boven buurtschap Schieven uit en gingen verder in noordoostelijke richting over een zandweg. Het begon licht te regenen. Maar door de harde wind leek het harder te regenen. We besloten de regenbroek aan te trekken.

We liepen op korte afstand van de rivier de Deurzerdiep. We staken de N376 (Assen-Rolde) over. Aan het einde van een bospassage kwamen we bij het Poepenhemtje.

Het schansje van Van Galen ofwel Poepenhemtje is een vierkante redoute (vooruitgeschoven vestingwerk om het hoofdwerk te beschermen of de terugtocht te dekken) uit 1672. Genoemd naar de Munsterse bisschop Berend van Galen (Bommen Berend), die zijn leger van 18 op 19 juli van dat jaar liet overnachten bij Amelte aan de oevers van het Deurzer diep. Ter bescherming van de tent van de vorstbisschop werd deze redoute gebouwd. In 1985 gerestaureerd. De bijnaam Poepenhemtje komt van het scheldwoord voor mensen uit Westfalen.

Daarna voerde ons pad over een vlonder. Bij een infobord staken we het Deurzerdiep over. Nu volgden we een traject van de NOLS spoorbaan.

Vervolg blz 22.

Op dit Britse militaire kerkhof liepen we langs de graven en opvallend daarbij is dan de vergelijking met onze herinnering aan toen en de leeftijd van de jongens die daar begraven liggen! De laatste kilometers van deze wandeldag gingen door natuurgebied de Malpie. Een aaneenschakeling van paden door bossen, heide en langs vennen. In tegenstelling tot andere jaargetijden was het nu opvallend rustig, in het voorjaar zijn het vooral de meeuwen die hier voor herrie zorgen. Na de zandpaden bereiken we het fietspad en even later ook de Venbergse Watermolen, daar is ook gelegenheid om iets te drinken. Het krioelt er van de schooljeugd, maar we worden vlot bediend en na onze eerste drankjes op die dag konden we er tegen tot bij de auto die ergens verderop in Valkenswaard stond geparkeerd.

De tweede wandeldag: Met de bus bereikten we het centrum in Valkenswaard en vandaar zochten we de markering van het pad weer op. Na een paar kilometers wandelen door de bebouwde buitenwijken kwamen we bij het kloppende 'sport' hart terecht en vanaf de jeugdherberg ook meteen in het bosgebied. Niet lang daarna, bij een speeltuin, raakten we even de markering kwijt, maar vonden die alweer gauw terug toen we gewoon via de eerste (en beste) straat Waalre binnenwandelden. We volgden de route verder langs het Willibrorduskerkje, sinds de oorlog is dit de Brabantse Gedachteniskerk aan de Gesneuvelden tijdens de oorlog in Nederland en Ons Indië. Direct buiten de bebouwing van het dorp raakten we al vlug tussen de landbouwgronden en moesten nog terug ook omdat we een paadje van niks over het hoofd zagen. We bezochten restanten van de oude Kempen: heidevelden met af en toe een vennetje, enkele eenzame berken of dennen.

Lees verder op blz. 24

NOLS spoorbaan (Noord-Ooster Locaal Spoorwegmaatschappij)

De Winterswijkse fabrikant J. Willink is de spilfiguur bij de oprichting van de NOLS. Hij had een plan gemaakt voor een spoorlijn van Delfzijl naar Zwolle via Zuidbroek, Stadskanaal, Coevorden en Ommen, met zijtakken naar Almelo en Assen. In 1890 werd een voorlopig concessie verleend en de plannen werden verder uitgewerkt. Ook moest er een Spoorwegmaatschappij gevonden worden die de exploitatie uit wilde voeren. De keus valt na een tijdje op SS. Nadat de gehele overeenkomst ingediend was bij de staat weigerde de minister van Waterstaat zijn goedkeuring hierover te geven.

Daarop bereikten we natuurgebied Kampsheide. Hier liepen we dwars doorheen. Heide zagen we hier weliswaar niet, maar het was wel mooi met een vennetje, grafheuvels en een Celtic Field.

Het reservaat Kampsheide vormt op zich een stukje Drenthe in het klein. In het gebied zijn alle, voor het Drentse landschap zo kenmerkende elementen bij elkaar te vinden. Het terrein ligt op de overgang tussen het beekdal van de Drentse Aa en de es van Balloo, waarlangs zich tevens een hunebed bevindt. Het terrein is 26 hectare groot.

Op tal van plaatsen werden prehistorische grafheuvels of tumuli en de resten van celtic fields aangetroffen. Het heideterrein maakte vroeger deel uit van het landgoed Kamps. Het landgoed werd in 1905 in tweeën gedeeld door de aanleg van de spoorbaan Assen-Stadskanaal (NOLS).

Toen vanaf ongeveer 1860 de omringende heidegronden werden omgezet in landbouwgrond, werd Kampsheide gespaard omdat het particulier eigendom was. In 1947 kwam het gebied in bezit en beheer bij 'Het Drentse Landschap'.

Langs de zuidkant van de Balloër-esch bereikten we het plaatsje Ballo. Een boer sprak Coos aan en vroeg wat er aan de hand was. Toen Coos over de 35 km wandeltocht vertelde, was hij vol bewondering.

Even buiten Ballo zagen we een aantal paarden bij elkaar in een wei staan. Vlak daarna kwamen we bij de schaapskooi van Ballo. Een (voor)deur stond open, waardoor we mooi naar binnen konden kijken. In de schaapskooi waren rond de 650 schapen. Het plafond van de schaapskooi was nog met kerstverlichting versierd.

Aan de zuidgrens van het Balloërveld was de splitsing met de 25 km.

Het Balloërveld is een groot en uitgestrekt heidegebied met verspreid staande loof- en naaldbosjes. De heide wordt begraaasd door een schapenkudde. Het Balloërveld is vooral archeologisch van belang, omdat er nog veel sporen van het verleden te vinden zijn, zoals grafheuvels en celtic fields (met wallen omgeven akkertjes uit de ijzertijd).

Ook zijn er op de heide middeleeuwse karrensporen te herkennen, zogeheten hessenwegen, waarover eeuwen geleden Duitse kooplieden van Ballo naar Gasteren reden. Ook zijn er natte gedeeltes met watertjes. Er broeden vogels zoals tapuiten, wielewalen, kleine bonte specht, roodborsttapuiten, kleine bonte spechten en in de winter heb je hier altijd klapeksters, blauwe kiekendieven, sijzen en soms een ruigpootbuizerd.

Wij volgden het 35 km-parkoers. Langs De Slokkert en Koelanden zetten we koers naar het Rolderdiep. Nadat we het Rolderdiep hadden gekruist, bereikten we het plaatsje Anderen. Hier waren een aantal boerderijen weer heel mooi en werden daarom op de gevoelige plaat vastgelegd.

Langs de noordkant van de Noord-Esch werd het riviertje Scheebroeken-

Vervolg van blz.23

Ergens nog een boerderij maar dat is ook het enige wat hier rest van het intense kempische boerenbestaan.

Door een stukje bosgebied, waarvan de meeste paden omgewoeld zijn door motoren, kwamen we bij een enorme afgraving, waarvan de grond nu dienst doet als basis voor het beruchte knooppunt De Hogt. Als we onder de A2 door zijn gewandeld, mogen we meteen weer de wildernis in. Enkele zandhopen en wat activiteit van mensen met een schopje wees erop dat er weer een oudheidkundige vondst aan de oppervlakte was gebracht: de grootste Romeinse boerderij ooit ontdekt in het Brabantse land! Verder is het gebied waar we doorheen wandelden een aaneenschakeling van holes en greens. Daarachter zagen we de contouren van wetenschap en techniek: De Philips Campus. We vervolgden het Airbornepad een eind langs de Tongelreep, dat is tevens een onderdeel van ons Hertog Hendrikpad, en komen bij de Genneper Watermolen. Hier moesten wij een keuze maken uit de oostelijke of westelijke variant. De oostelijke volgt een route door Eindhoven en is meer verbonden met de oorspronkelijke lijn die de Geallieerde troepen destijds hebben gevolgd. Wij hebben dat deel meerdere keren gewandeld als onderdeel van het Hertog Hendrikpad.

De westelijke variant begint spectaculair met het beklimmen van sluisbrug over de Dommel en een kronkelpad door het groen en langs het riviertje de Gender. Ons parkoers volgde daarop deze Gender, nu in de vorm van een sloot, die min of meer door een Eindhovense woonwijk 'slingert' richting het Beatrixkanaal. Daarna kwamen in een gebied waar nogal wat industrie is geconcentreerd en automatisch verslaptte mijn aandacht voor deze omgeving en dwaalde mijn gedachten af naar de streek westelijk van het vliegveld.

Lees verder op blz.25

loop bereikt en overgestoken. Even verderop bereikten we de weg Anderen-Anloo. Bij de Markesteen sloegen we af. Bij de Markesteen grenzen een aantal plaatsen zoals Eext, Anderen, Anloo en Gasteren. Volgens mijn kaart van voor 1998 behoorden deze vier plaatsen tot de gemeente Anloo. Tegenwoordig vallen deze plaatsen onder de gemeente AA en Hunze.

We liepen om bosgebied het Gastersche Holt heen. Ons zandpad ging over in een asfaltfietspad. Hier volgden we een traject van de Zilveren Dolk kinderfietsroute.

De Zilveren Dolk is gekozen om een fietsroute aan te passen aan kinderen en kindervrienden. Vanaf de Brink in Gasteren kan worden gestart voor een spannende fietstocht met als doel het zoeken van De Zilveren Dolk. Door het invullen van de juiste antwoorden op de vragen en de opdrachten brengt de schatkaart de kinderen naar de plek waar de zilveren dolk te vinden is. De Zilveren Dolk-route is ontwikkeld in samenwerking met Staatsbosbeheer, is 17 kilometer lang en is bewegwijzerd met een speciaal daarvoor ontwikkeld routebord. Langs de route zijn verschillende picknick- en speelmogelijkheden. Alle goede oplossingen dingen mee naar een gratis kampeervakantie in een compleet ingerichte bungalowtent op een luxe camping in Drenthe.

We bereikten Gasteren. Hier was de eerste grote rust op 19 km in het plaatselijke dorps huis. Hier was ook de rust voor de 25 km lopers. Na een welverdiende rust en een rijkelijke aanvulling van het vochtgehalte vervolgden we ons pad. Meteen na de rust was er weer een splitsing met het 25 km-parkoers.

We betraden een bosgebied en bereikten de kantinekeet van de plaatselijke ijsclub. Hier lag ook heel fraai een lang stuk rechte plas (± 225 meter lang). Even verderop, in het Voorste Veen, betraden we een afgerasterd natuurgebied.

Er graasden hier ook Schotse Hooglanders, maar hun aanwezigheid was nu alleen merkbaar door hun zichtbare koeienvlaaien. We kwamen bij het eerste hunebed. Even verderop sloegen we af en dwaalden nu door de Gasterse Duinen, een mooi natuurgebied met duinen. We kwamen op de Oudemolenseweg uit en staken het Oudemolensediep over. Daarop bereikten we buurtschap Oudemolen.

Oudemolen is een dorp in de Drentse gemeente Tynaarlo. Het dorp is genoemd naar de vervallen watermolen die hier in de Drentse Aa heeft gestaan. Het dorp (enkele boerderijen) ligt op het kruispunt van de weg Gasteren - Zeijen en de weg Loon - Zeegse.

Nu liepen we door het stroomdallandschap van de Drentse Aa. Het nabijgelegen riviertje heette echter Oudemolensediep overgaand in Taarlosediep. De zon scheen nu volop en daardoor konden we nu talrijke fraaie foto's van het landschap maken. We liepen in de buurt van een man die ook veel foto's nam. Als wij een foto maakten haalde hij ons in. Als hij een foto maakte haalden wij hem in.

Het stroomdallandschap van de Drentsche Aa ligt ten oosten van de spoorlijn Assen-Groningen. Het dal bestaat uit een groot aantal kleine beekjes. Gek genoeg heet geen enkele beek in dit natuurgebied 'Drentsche Aa'. Die naam duikt pas op in de provincie Groningen, als alle beekjes bij elkaar komen.

We bereikten het plaatsje Taarlo. Over de dorpsweg betraden we dit plaatsje. Het eerste stuk was een slechte klinkerweg. Buiten het dorpje zetten we koers naar Loon en weldra bereikten we het Looner hunebed. Dit hunebed was imposanter dan het eerste hunebed.

In Loon was de tweede grote rust in De Herberg van Loon. De afgelegde afstand bedroeg hier 29 km. We verlieten Loon weer en even voor het

Vervolg van blz. 24

Omdat er toch wel een reden moet zijn om deze westelijke lijn te projecteren binnen Market Garden, hoefde ik niet lang na te denken om hier een link te leggen met mijn herinneringen van toen: Als geboren dorpeling van achter het vliegveld weet ik nog als de dag van gisteren hoe op die middag in september de lucht boven ons gehucht grauw werd van de uitlaatdampen die de dalende vliegtuigen achterlieten. Hoewel wij herhaaldelijk hadden moeten schuilen voor vliegtuigen die overvlogen, was dit heel iets anders. We stonden buiten en waren sprakeloos, misschien meer nog van het geluid dan van de aanblik. Plotseling gebeurt er iets dat mij als een verlamming aangrijpt en nooit meer zal loslaten. In een dalende lijn komt een brandend kolossaal vliegtuig op ons huis af, als in een flits zie ik nog dat het gevaarte de beukenboom langs ons huis ontwijkt en een paar honderd meter verderop neerstort. Ook weet ik nog dat ik daarna 'een paar uur' van de schrik onder ons bed heb liggen huilen. Ons dorp Wintelre werd in de dagen daarna in de eerste bevrijdingsgolf mee bevrijd. In de euforie hiervan trof ons op die zekere morgen na de mis met ontzetting Het Offer van de Vier Jongens die in hun speelse onwetendheid uit hun familie en onze gemeenschap werden weggerukt. Twee van deze jongens waren broertjes van ons OLAT-lid Toos van Hoof, ook de twee andere jongens waren broertjes. Later mocht ons dorp nog gastvrijheid bieden aan talloze families uit het Betuwse dorp Elst en omgeving die als evacuees het oorlogsgebied moesten verlaten. Nadat we enige tijd door het bospark rond het Psychiatrisch ziekenhuis hadden gedoold en niet onaardige vers geharkte laantjes door een woonwijk achter ons lieten, konden we de stad verlaten via de voetbrug over de A58 ter hoogte van Aquabest.

Lees verder op blz. 26

Deuzerdiep sloegen we af. Over een asfaltpad kwamen we tot vlakbij het Deurzerdiep.

Bosarbeiders waren bomen aan het omzagen. We volgden het Deurzerdiep tot voorbij de stuw. Verderop staken we het Deurzerdiep via een brug over. Over deze brug waren we op de heenweg ook gekomen.

We volgden een fietspad en kregen opnieuw zicht op het al eerder genoemde Poepenhemeltje, maar nu van de andere kant. Via een tunneltje onder de Europaweg-Oost door bereikten we landgoed Valkenstein met de Graftombe. Hier maakten we ook nog een foto van.

Kort daarop werd de finish bereikt. De afgelegde afstand bedroeg 34,2 km. Het was een mooie afwisselend tocht geworden. Deze tocht stond vooral in het teken van de harde wind. Aan de kust was windkracht 9 tot 10 voorspeld.

Het had alleen de eerste 2 uren in de ochtend wat geregend, maar verder was het droog gebleven met flinke zonnige perioden.

Er waren 284 deelnemers gestart.

Op zondag **27 februari** organiseert de Wandelafdeling van de AV Weert haar jaarlijkse Wintertocht. Start: Cafe-zaal De Schuttershoeve, Grotesteeg 10, 6006 TE WEERT (ALTWEERTERHEIDE) Tel. 0495-533984
Inschrijven: 8.00 – 10.00 uur: 30 km. De afstanden 20 en 15 km kunnen starten tussen 8.00 en 12.00 uur. 10 km tot 14.00 uur.

Op de posten: gratis koffie, thee, frisdrank of soep. Broodjes en vlaai tegen wandel-vriendelijke prijzen! Routes: voornamelijk bospaden door de natuurgebieden van de Tungeler Wallen, Kempenbroek en Laurabossen.

Inlichtingen: Jan Verriet, tel. 0495-524284, e-mail jan.verriet@home.nl

WANDELEN OP HET MARSKRAMERPAD

3 – 5 SEPTEMBER 2004

Door: Piet Jansens

Inleiding. Aan het einde van 2003 heb ik mijn werkzaamheden bij het Wandelplatform LAW als Padcoördinator van het Marskramerpad - deel 2, overgedragen en ben overgestapt naar het Marskramerpad - deel 3. Dit wit-rood gemarkeerde Lange-Afstand-Wandelpad dat dus een verlengde is van het Marskramerpad 1 en 2, gaat van station Amersfoort door de Soesterduinen, de bossen bij Maartensdijk, langs Hollandsche Rading via Tienhoven naar Breukelen. Verder door het "Groene Hart" naar Kockengen, Nieuwkoopse Plassen, Hoogmade en Leiden. Tenslotte door de landgoederen van Wassenaar naar het station van Den Haag. Dit over een afstand van 120 km en daarmee is het Marskramerpad geheel compleet.

Het onderhoud daarvan is voor mij een stuk dichterbij "bij huis" en dus wat gemakkelijker te doen. Eerst moest het nieuwe LAW-Pad nog helemaal gemarkeerd worden en voor mij was dat het gedeelte van station Amersfoort naar station Hollandsche Rading, een ruime 20 km Dit allemaal over vele bospaadjes, dus erg veel werk, maar wel leuk om te doen.

In het voorjaar was er een werkgroepbespreking in Alphen a.d.Rijn en dus een mooie gelegenheid om een groot gedeelte van het pad te lopen naar deze vergadering toe. Van Soest uit een afstand van 72 km over het Marskramerpad en ongeveer 12 uur lopen. Het was op 1 april 2004 schitterend weer en ik had de indruk dat het een mooi pad was geworden. Nu wordt het dus tijd om dit wandelpad eens helemaal te bewandelen en we willen dit gezamenlijk doen met Cor van Velzen, Martin Bruil en Willemien Hietland (ook OLAT) die een paar dagen komen logeren.

Vervolg van blz. 25

Jammer is dat de gids noch de route in het Eindhovense een link legt met het monumentale Airbornedenkteken aan de Airbornelaan, op de voormalige grens met Son, waar de bevrijders vanuit Son de stad Eindhoven binnen zijn getrokken. Wij maakten een omtrekkende beweging rond eens visvijver en gingen vervolgens verder over prachtige wandelpaden in de richting van het Joe Mann-herdenkingskruis, de jonge 1^e klas soldaat uit Amerika die op 19 september 1944 in de omgeving van de brug bij Best zijn leven offerde voor zijn kameraden. Bij het Joe Mann-paviljoen vonden we nog even tijd voor een rustpauze en als 'hebbedingetje' was mijn stempel daar de eerste die werd 'gezet' op de stempelkaart die dit pad vergezelt. Vanaf hier was het nog een klein uurtje wandelen voor we thuis waren. Het pad volgt na het Bevrijdingsmuseum aan de Sonse weg een ongekend mooi parkoers waarin je je nog in de ongerepte natuur van vroeger jaren waant. Niest wijst er meer op dat hier 60 jaar geleden een strijd van man tot man werd gevoerd, nadat vooraf het gebied urenlang door vliegtuigen was gebombardeerd. Een tip: *als u de oostelijk variant hebt gevolgd en via Son naar Bevrijdende Vleugels wilt wandelen, dan is het mogelijk om bij de Houtense ophaalbrug niet voor de gemarkeerde route te kiezen over de noordelijke kanaaldijk, maar over de brug direct rechtsaf over het fietspad op de zuidelijke kanaaldijk te wandelen. Daar bereikt u na een kleine kilometer de routemarkering van de variant op kaart C blz 41. Dan komt u bij het Joe Mann-gedenkkrus en het Joe Mann-paviljoen, Bevrijdende Vleugels en daar sluit de markering verder aan op de reguliere route naar St.-Oedenrode.*

Door: Ad van Asten
Volgende maand meer

3 september: Amersfoort – Breukelen 40 km.

Door de Soesterduinen. Toen we een datum afspraken om het Marskramerpad te gaan wandelen konden we niet voorspellen dat het dit weekend zulk schitterend weer zou worden. Het is een lekkere wandeltemperatuur en dat zal deze drie dagen zo blijven. Janny brengt ons met de auto naar Amersfoort en bij de spoorwegovergang achter het dierenpark nemen we het fietspad richting de Soesterduinen waar we via de mulle zandpaden doorheen slingeren.

De Korte en Lange Duinen zijn een soort zandwoestijntjes met een extreem milieu waar het overdag bloedheet kan zijn en 's nachts ijskoud. Door het telkens bewegende stuifzand krijgen planten en struiken nauwelijks kans om te groeien. Er komen dan ook zeldzame mossen, tasjeskruid en zandzegge voor en het gebied is uitgeroepen tot aardkundig monument.

Richting Maartensdijk. We kruisen het LAW Trekvogelpad dat met houten richtingaanwijzers wordt aangegeven. De plaatsaanduidingen naar Soesterberg en Lage Vuursche staan er verkeerd op vermeld, dat moet nog hersteld worden zodra de bordjes aangeleverd zijn. We steken de spoorlijn Baarn - Utrecht over en wandelen door de bossen van Hees naar het terrein van de Psychiatrische Inrichting Willem Arntszhoeve. De bossen worden telkens afgewisseld met heideveldjes die schitterend in bloei staan. Bij de golfbanen van Den Dolder steken we de N-234 over en gaan de Ridderoordsche Bosschen in. Vorige keer kwam ik hier nog veel reeën tegen, maar we zien er nu geen een.

Eyckenstein en Ridderlijke bossen. Deze bossen zijn de laatste uitlopers van de Utrechtse Heuvelrug en in 1777 kocht ene Ridder A.H. van Eyck het grote landgoed en gaf het zijn naam. In 1876 kocht de adellijke fa

milie Van Boetzelaer het en die woont er nog steeds. Het wandelplatform kreeg toestemming om het pad over het landgoed te laten gaan.

Naar Hollandsche Rading. Na zo'n 17 km wordt het tijd voor een koffiestop doch C.R. 'De Mauritshoeve' is nog dicht. Gelukkig hebben we zelf thermosflessen met koffie bij ons en iets verder bij Zuivelboerderij 'De Tolboom' mogen we gebruik maken van de stoelen op het terras om een pauze te houden. Daarna gaan we verder het Maartendijkse Bos door, langs Restaurant de Fazantenhof met natuurcamping en wandelen over mooie bospaden over de Bosberg naar station Hollandsche Rading. We lopen daarbij precies op de grens van Noord-Holland en Utrecht, wat te zien is aan de diverse grote grenspalen waarvan er nog 21 langs de weg staan.

Al in de Middeleeuwen was het gebied De Egelshoek het strijdtoneel tussen de Graven van Holland en de Bisschop van Utrecht (ook wel Sticht geheten), die om elke meter grond vochten. Hier was het ook dat Graaf Floris V in 1296 door de Hollandse Edelen op het Stichtse gebied gevangen werd genomen en gauw de grens over gevoerd werd om niet met de Bisschop in aanraking te komen. Na een veldslag in 1356 wist het Sticht de grens in westelijke richting op te schuiven: "in een rechte lijn van de Leeuwenpaal in Eemnes naar de Domtoren in Utrecht, met

een haakse bocht onder de stuwwal onder Hilversum recht naar het westen". Dit werd de Hollandsche Rading = grens genoemd (ook wel rade, raai, rode en rooi). Dit alles werd bestendigd door het maken van grensgreppels die later werden vervangen door grenspalen. Op de grenspalen staan de wapens van de Graven van Holland en van het Bisdome Utrecht.

Naar Tienhoven. We wandelen langs het Tienhovensch Kanaal, een dijk van ± 4 km tussen de diverse veenplassen door, waar altijd veel mensen komen met verrekijkers en grote camera's om de vele vogels te bekijken. Ook nu zijn de weilanden vol met ganzen, zwanen, kievieten en reigers. De waterhoentjes vechten om elk stukje territorium en zijn niet bang om de eenden te

verjagen. Willemien schrikt even van een overstekende ringslang maar we kijken dan vol belangstelling hoe deze zich voortbeweegt door het gras. In de verte zien we het torentje van Nieuw Loosdrecht, wat ook de omslag siert van onze wandelgids. Over deze dijk lopen verder nog het Utrechtspad en het NWB-pad Rondom de Dom.

Bij de molen De Trouwe Wachter drinken we op een bankje de laatste koffie op en eten er een broodje bij want we zijn toch al weer een uur of vier onderweg. Tienhoven is een klein dorpje met hoofdzakelijk grote boerderijen aan langgestrekte kavels. 's Zomers is het er druk vanwege de dichtbijgelegen Loosdrechtse Plassen en 's winters kun je hier - als er ijs ligt - prachtige schaatstochten maken. Achter het dorp gaan we gelijk een grasdijk op tussen de weilanden tot aan de Bethunepolder.

Europese wandelconferentie 2005 in Nederland.

In 2005 bestaat de Stichting Wandelplatform 25 jaar. Dit feit zal sober worden gevierd, maar er staat wel een belangrijk evenement op het programma. De jaarlijkse conferentie van Europese koepelorganisaties EWV zal haar jaarconferentie in Nederland houden en wel van 22 t.m. 25 september.

De afgevaardigden komen dan bijeen in conferentieoord Mennorode in Elspeet op de Veluwe. Er zal ook een toeristische wandelweek worden georganiseerd die hoofdzakelijk is bedoeld voor gasten uit het buitenland.

Deze conferentie wordt voorbereid door een werkgroep die onder voorzitterschap staat van het OLAT-bestuurslid Joop Wesseling. Joop Wesseling* is afgevaardigd namens de KNBLO-NL.

Om te weten hoe zo'n conferentie in z'n werk gaat zijn enkele leden van de werkgroep al wezen rondneuzen op de bijeenkomst in Brilon. Naast Joop Wesseling hebben zitting in deze commissie: Hans Jonker NIVON, Henk Dikker Hupkes directeur W-LAW, Frans de Kok ANWB, Roelien Appelo bureau W-LAW, Janique Huibregts en Jan Hogenbirk.

*Naast bestuurslid bij OLAT is Joop Wesseling voorzitter van de Regio Gelderland van de KNBLO.

Volgens een boer heeft er altijd een 'vloek' op de Bethune gelegen. Na alle turf-afgravingen bij Tienhoven en Maarsseveen leek het een goed idee om de ontstane poelen en plassen in te polderen en dat zou prima tuingrond opleveren. Helaas bleek de 3 meter onder N.A.P gelegen polder niet droog te krijgen door het kwelwater van de Gooische stuwwal en bleken de kosten van het droogmalen vele malen hoger te zijn dan de opbrengst van de pachtboerderijen. Tegenwoordig bestaan er plannen om de polder maar weer "terug te geven aan de natuur".

Van Bethunepolder naar Breukelen. We komen langs Fort Tienhoven, in 1840 gebouwd, als een van de vele forten van de Nieuwe Hollandse Waterlinie die nu geen dienst meer doen. Een bruggetje erachter moeten we over, maar de opritten zijn ze net opnieuw aan het asfalteren, we mogen er langs als we een grote sprong over de hete teer kunnen nemen. We roepen heel hard tsjakka !! en zijn er zonder kleerscheuren overheen en wandelen langs de Scheendijk tot voorbij boerderij 'De Morgenstond', waar we een smal voetpad tussen de struiken ingaan tot aan de rivier de Vecht. Ongeveer bij Kasteel Nijenrode komen we het dichte struikgewas uit en wandelen langs de Vecht naar Breukelen.

De Vecht. We kunnen het ons niet meer voorstellen maar in de tijd van de Romeinen was de rivier een grillige ongetemde zijrivier van de Rijn die voor vele overstromingen zorgde. Bewoning erlangs was pas mogelijk in de 12^e eeuw na bedijking en het leggen van damsluizen. Later werden er door de rijke kooplieden van Amsterdam grote buitenplaatsen gebouwd en werd het Hollands Arcadië genoemd. Als wandelaar kun je echter beter niet langs de Vecht komen op een zonnige weekenddag, want dan wordt je de kant ingedrukt door de vele fietsers, motorrijders en automobilisten die denken er ook nog langs te kunnen op de smalle weg langs de rivier.

We gaan de ophaalbrug over en wandelen het stadje Breukelen (broek = moerassig en lede = waterloop) binnen. Het heeft een prachtig marktplein en de terrasjes zitten aardig vol op deze zonnige dag. Voor ons zit het er bijna op; we lopen de brug over van het Amsterdam-Rijnkanaal en dan naar het station. Het is even wachten op de trein en zijn dan om ± 16.00 uur terug in Soest.

Wordt vervolgd

Hallo wandelaars.....

Hier ben ik weer met mijn leuk wandelverslagje.

Het werd een bijzonder mooie dag. Om 6.00 uur precies vertrokken Piet, Kees en ik voor de tocht van OLAT naar Oirschot. Nadat we van start waren gegaan, zagen we rond 8.30 uur hoe mooi de zon opkwam. Ik vond het echt geweldig. Ook de hele omgeving leek echt op een plaatje.

Kees, Piet en ik hebben heel fijn gewandeld en genoten van de tocht die heel goed was uitgezet en prima gepijld. Op het moment dat ik in het finishlokaal dit verslag zit te schrijven, zijn Piet en Kees nog niet binnen.. Die zitten zeker weer ergens van iets anders te genieten! Ik wandelde op de 30 km en was om 15.05 uur binnen. De heren gingen op de 40 km. Als ik de tocht mag beoordelen dan geef ik hem een 10 met een griffel!!

Ik tref jullie wel weer bij de volgende tocht op 20 februari.

Met groeten van de Globetrotters en Inge van Egmond.

WINTERWANDELING DOOR BETOVEREND LANDSCHAP

Door: Ad van Asten

De Oollandse Lange Afstand Tippelaars, nog beter bekend onder haar afkortingsinitialen OLAT, hebben de eerste winterwandeling in 2005 gepland op 16 januari vanuit 'De Stapperij' in Oirschot, alsof die naam voor ons bedacht was! Na een korte trip zijn we al om kwart over zeven ter plekke en verbazen ons, in het buitengebied tussen Oirschot en Spoorndonk, deze perfect gelegen en als wandelstartlocatie uitstekend geschikte accommodatie aan te treffen.

Tegen het tijdstip van vertrek voor de 3^e wandeling van onze 38^e winterserie, heb-

Europese erkenning voor Geert Bakker.

Bij gelegenheid van een ANWB-Pelgrimslunch kreeg Geert Bakker eind vorig jaar de Europese onderscheiding met oorkonde voor wandelaars. Het wandelplatform spreekt hiermee waardering uit voor het werk dat Geert Bakker heeft verricht voor het wandelen-over-grenzen. Hij gaf wandelen een spirituele betekenis en is de stimulator van pelgrims-tevoet.

Geert heeft ook het Pelgrimspad 7-2 ontwikkeld, dat loopt van Den Bosch naar Visé.

LAW 11 Grenslandpad vernieuwd.

Omdat het veer Kruiningen-Perkpolder sinds 2003 niet meer vaart werd besloten de route van het Grenslandpad grondig te veranderen.

Inmiddels is de nieuwe route gereed en een nieuwe gids is sindsdien verkrijgbaar in onze wandelboetiek.

Niet alleen in Zeeuws-Vlaanderen is de route aangepast, maar ook het traject in westelijk Brabant met de Belgische grensstreek is nu duidelijker herkenbaar. Het pad is ook langer geworden omdat niet Valkenswaard zoals eerst het eindpunt is, maar het Limburgse Thorn. De route is 363 km en de gids kost 18,10 euro.

Piet en Betsy Royakkers pelgrimeerden.

Afgelopen zomer hebben Piet Royakkers en zijn vrouw Betsy de kippen even alleen gelaten en zijn zij in gezelschap van andere Brabanders op pelgrimstocht naar Ierland geweest. Piet vertelt in zijn verslag honderduit over zijn bezoek aan de Mt. St. Patrick. Jammer, dat ze niet te voet gingen, maar met de bus. Ze hebben nu misschien wel meer gezien, maar het verhaal past helaas niet in dit vakje.

ben de dames van het startbureau al een mooi aantal wandelaars van een startkaart voorzien en Joop zorgt ervoor dat iedereen zijn routebeschrijving meekrijgt. Zo, die zijn weg, en wij hoeven zo dadelijk alleen nog de voetsporen en pijltjes te volgen om het parkoers af te kunnen leggen. Vanuit de locatie stappen we direct het vrije veld in. De omgeving doet sprookjesachtig aan. De nachtvorst heeft de velden met een grijswitte spreij getooid. De zon die over een halfuurtje aan de wolkenloze hemel zal verschijnen, maakt dat wij de omgeving nu zien afgetekend tegen een diepe donkerblauwe achtergrond.

De pijlen sturen ons langs weilanden, sloten, stoppelvelden en houtwallen. Hier tussenin nog een eenzame boerderij. Om over de A58 te kunnen moeten we een trap op en dan weet Joop al te vertellen waar het naartoe zal gaan. Inderdaad, daar zien we de contouren van het landgoed en even later verdwijnen we in het beukenbos en stappen langs een beekje dat ons naar het Mariakapelletje bij de H. Eik brengt. Er branden al een paar kaarsje en in de verder nog donkere ruimte ontwaren we een persoon die in devotie geknield zit. We volgen de meanderende Beerze door een iets golvend bos en komen even later bij het Wilhelminakanaal, dat het privé-landgoed De Baest doorsnijdt. Het is amper honderd meter naar de brug en dan gaan we aan de overzijde weer gewoon verder het bos in. Soms wandelen we door brede lanen en dan is er weer voor een smal bospad gekozen. Hier en daar een bruggetje om natte voeten te voorkomen, maar soms gaat

het zo rakelings langs de slootjes dat bij een misstap een bruggetje ook niet meer zal helpen. Ergens in het bos liggen een paar weilanden met daarin diverse paarden die met een dek over de rug tegen de kou beschermd zijn; ze poseren gewillig. Even verderop staat de eerste verzorgingspost met warme, wat heet, hete koffie

IN THE PICTURE 1:

Op WOENSDAG 19 januari stonden 19 wandelaars op de foto in het Eindhovens Dagblad, deelnemers aan de DINSdag-wandeling van 18 januari in Gemert. Helaas was er zowat niemand herkenbaar, want ze waren omgeven door grote vlokken natte sneeuw. Waarschijnlijk was dit het laagste deelnemersaantal sinds 5 jaar. Chapeau voor de "helden", die wel gekomen zijn!

IN THE PICTURE 2:

Theo Tromp en Sjaak en Nel van de Raad. De eerste overbekend, de laatste twee iets minder, ze komen uit BLEiswijk, dat ligt behoorlijk van BRabant en Olland vandaan. Ze staan wel op de voorkant van de folder van de Ierse IML-tocht in Castlebar, die in 5555-voud over Europa is verspreid. Daarmee hebben ze de mooiste tocht van de league "uitgekozen"!

NATUURMONUMENT:

Waarschijnlijk denkt U dan meteen aan de wildoversteekplaats over de A2 tussen Best en Boxtel, maar onlangs is er in Westelbeers een kleinere verbinding geopend tussen de natuurgebieden Landschotse Heide en Groote Beerze. En de haas/hagedis/heikikker enz. hebben mij toegefluisterd, dat wandelaars er ook gebruik van mogen maken!

OSWO IN GEVAAR:

Het Overleg tussen de Samenwerkende Wandel Organisaties is in gevaar gekomen. De KNBLO heeft eenzijdig besloten niet langer als gesprekspartner te fungeren van de NWB met wie tot nu afspraken werden gemaakt betreffende wandelpaden en het Landelijk Wandel Programma. Bij de Sectie LA heeft RWV opgeroepen alles in het werk te stellen om gesprekken over het LWP constructief voort te zetten.

klaar om de handjes weer op temperatuur te krijgen. De bloemen op de lens van m'n fototoestel gaan er van dooien.

Als we weer aanlopen treffen we Ad Verbakel die dit allemaal heeft bedacht en hij geniet bij voorbaat van het geweldige plaatje dat de wandelaars straks bij het volgende vergezicht te zien zullen krijgen.

Tussen Oostelbeers en Middelbeers kruisen we vandaag de eerste verharde weg, maar we mogen ook weer bijna meteen de velden in. Net voor de ruïne, waarmee de plaats wordt gemarkeerd waar Oostelbeers in vroeger eeuwen lag voordat het door Maarten van Rossem (geschiedenisheld met misdadig karakter) helemaal werd verwoest, laat de parkoersbouwer ons weer afzwenken richting Middelbeers. We volgen nog even de Kleine Beerze die hier gekanaliseerd is en voorzien van sluisjes waarvan we er een mogen gebruiken om over te steken. We passeren een oude skibaan om even later via Kuikseind en Wit-holland bij de vennen op de Landschotse heide te komen.

Het beeld dat we daar mogen aanschouwen is onwerkelijk mooi: een paar grote vennen dichtgevroren met een dun laagje ijs, daartussen stroken met grijs gevroren graspollen en enkele verdwaalde dennenboompjes, daaroverheen stralend

zonlicht en het geheel omzoomd door dennenbos. We mogen het geheel overzien vanuit alle gezichtsvelden want we wandelen door de bosrand langs het gehele westelijke deel van dit prachtige natuurgebied.

Daarna gaan we richting Westelbeers en komen op een markant punt waar ook al geschiedenis is geschreven. In 1637 werd hier een kapel gebouwd die diende als afwering tegen de zwarte dood, ofwel: de pest. Bij deze kapel staat onze wagenrust en Aad heeft al een bekertje warme chocolade voor mij klaar staan. Ook valt hier het stroomkarretje te bewonderen dat Willem in elkaar heeft geknutseld om het nieuwe aggregaat een schokvrij vervoer te garanderen.

Krijgen wij vandaag een mooi parkoers te bewonderen, even bewonderenswaardig is de inzet die onze vrijwilligers jaar in jaar uit tonen om dit alles te mogen en te kunnen realiseren. Veelal zien we dezelfde gezichten, zoals bijvoorbeeld Esther die hier mee 'op post' staat, ook al weer 20 jaar standbij voor ons natje en droogje onderweg. En zo zijn er nog wel enkele namen te noemen!

Zes gevulde koeken goed voor zes uur wandelen
Tijdens 6 uur wandelen verbruikt je lichaam 1500 calorieën, als je in die tijd alleen zou blijven zitten en niets eten zou je slechts 300 calorieën verbruikt hebben.
Druivensuikertabletjes helpen niet om een dip te boven te komen. Dat komt omdat tabletjes eerst in de maag terecht komen en niet direct in de bloedsomloop worden meegenomen. Als je teveel suiker in je darmen krijgt dan trekt dat extra vocht aan met als gevolg dat je energie verdwijnt.

Het is aan te raden om voor je gaat wandelen goed te eten en wel koolhydraatrijk en vetarm. Dus 's morgens een kom muesli met yoghurt, stokbrood met jam en banaan. Banaan en ontbijtkoek bevatten ook veel koolhydraten of als je zin hebt kunnen 6 gevulde koeken ook helpen.

Bron: te voet

EU lanceert eind 2005 eigen GPS-satellieten.
Eind 2005 gaat de eerste van de 30 Europese GPS-satellieten de lucht in. Ze zijn onderdeel van het Galileo-project. De satellieten zullen nauwkeuriger zijn dan het huidige Amerikaanse systeem. Het Europese project gaat 3 miljard kosten. Het is bekend dat in Nederland steeds meer wandelaars gebruikmaken van een GPS-apparaat waarvoor al wandelroutes bestaan.

Bron: te voet

Naakte wandelaar
Vorig jaar brachten wij een berichtje over de naakte wandelaar Stephen Cough die van Land's End naar John O'Green wandelde. Hij wilde de samenleving confronteren met het naakte lichaam en werd diverse keren opgepakt. Zijn ervaringen zijn nu verwerkt tot een toneelstuk.
Bron: te voet

We wandelen nog verder in zuidwestelijke richting en herkennen op bepaalde punten stukken van de Spreuwelse heide en op een zeker ogenblik weten we zelfs dat we vlakbij De Bockenrijder ronddolen langs het kronkelende verloop van het riviertje de Reusel. Rododendrons geven soms meer herkenning dan een GPS-coördinaat.

We verlaten het bos en de beek, komen bij een paar boerderijen, waarvan er één wel een respectabele leeftijd zal hebben, wandelen nog even langs een brede waterloop en komen in een plaatsje dat zelfs in het testament van Sint Willibrordus uit 726 genoemd staat als Bobauschot, nu meer bekend als Baarschot.

Dit kleine dorpje dat tegenwoordig bij Diessen hoort, was in de 12e eeuw een zelfstandige heerlijkheid die in bezit was van het geslacht Boisshot, in verwantschap met de familie Van Stakenburg.

Vandaag de dag is Baarschot een dorpje waarin 3 straten bij elkaar komen en waar op een mooie straathoek Herberg De Schuur 'Op z'n Brabants' gastvrijheid biedt.

Het is tijd voor een korte middagpauze. Ons kopje koffie wordt extra lekker met de versnapering die wij van Erik krijgen aangeboden. Het zit waarschijnlijk niet goed met zijn basissnelheid en hij hoopt zo natuurlijk aan zijn bonus

Erik-Iris-Henk

Paarden op De Baest

Ven Landschotse heide

Aggregaat-kar

Service-tent OLAT

te komen; Henk zal hem inmiddels wel verteld hebben dat hem dat met nog geen 3 ons kluntjes zal lukken!! Het smaakte echter allemaal voortreffelijk en we hadden lol, wat kunnen we ons nog meer wensen? Mooi weer en een prachtig parkoers, en dat hadden we ook! Margriet komt even gedag zeggen, en ik had haar bij onze binnenkomst nog wel over het hoofd gezien.... Jeroen groet ons al voor de tweede keer en dan te bedenken dat we elkaar in 15 jaar nooit eerder troffen

Als we vertrekken komen Co en Piet nog eens langs, die kunnen er vandaag weer geen genoeg van krijgen!

Het dorp laten we al snel achter ons en dat terwijl ik telefoon krijg. Ik krijg dat ding echter niet zo vlug te pakken en probeer daarna zelf contact te leggen met 'de tafel'. Dat lukt in eerste instantie niet, maar als ik dan de voicemail benader krijg ik een 'blik achter de schermen'. Het belangrijkste is het aantal deelnemers: 1113 en dat is weer eens mooi op maat!

Ik mis nog een mooi plaatje, maar dat stuurde Iris naar mij op, en Piet en Joop zien een brouwerij, maar daar is de gisting al lang geleden gestopt.

Nu is de koers richting Westelbeers en we krijgen meer vergezichten over landerijen in afwisseling met boerderijen, maar het duurt niet lang of onze voerman Ad Verbakel heeft weer iets uitzonderlijks in petto. Eerst leidt hij ons langs een slootje van een meter of 10 breed (heel lang geleden liep hier het Vennekespad) en dan mogen we over 'een verende plank' naar een doolhof van bospaadjes langs de meanderende Grote Beerze, die ons naar heuveltjes lokt en door dalen voert. Dit pad kent zijn weerga niet!

In Middelbeers wandelen we langs het kerkje dat dateert uit de 16e eeuw. Thans wordt het voor culturele doeleinden gebruikt waaronder tentoonstellingen door amateur-schilders. Daarna lopen we door het centrum naar de laatste caférust op 9 km voor de finish. Wij besluiten door te wandelen om straks nog een 'beetje speling' te hebben! Piet en Co komen nog even langs om even daarna voorgoed in het bos te verdwijnen!

Ook nu weer ligt een prachtig stukje natuur op ons te wachten. Wij wandelen nu aan de westelijke kant door landgoed De Baest dat eigendom is van de erven Jan B.V.M.J. van de Mortel, voormalig burgemeester van Noordwijk en Consul in Washington. Dit landgoed won enkele jaren geleden de Brabantse Cultuurprijs en daaraan zal waarschijnlijk ook het laantje met open klinkerbestrating, waarvan wij even mochten genieten, wel debet zijn geweest.

Even later komen we bij de laatste wagenrust, nou ja: wagenrust? Het heeft meer weg van een partytent voor kleinbehuisden. Maar de erwtensoep met worst smaakt er niet minder om. Op mijn vraag aan Marinus of wij nu

ook al colporteren met het Sportmagazine geeft/heeft hij op dat moment geen antwoord! Ook hier verzamelen zich op dit tijdstip een mooi aantal vrijwilligers die de hele dag ergens in het veld voor de wandelaars in touw zijn geweest. En, mag ik hier Sjaan als de nestor onder de verzorgers noemen en dat is niet op leeftijd gebaseerd, maar op dienstjaren!

Stilaan wandelen we richting Spoorдонк, nog even klauteren om op het viaduct over de A58 te komen en dan zien we ook vlug de eerste huizen en het kerkje opdoemen. We wandelen nog even op met JAGO (Travel), u weet wel van de advertentie in ons clubblad. Ik had hem kunnen vragen: JAGO wat vindt jij het mooiste plekje op de wereld? Wie weet, had ik dan als antwoord gekregen: De Kempen op de grens met Taxandria op 16 januari in 2005.

4e tocht 38e winterserie OLAT

Zondag 20 februari

Café-zaal 't Zuid

Kerkstraat 9 5411 CJ ZEELAND

Afstanden en starttijden:

30 km - 40 km 08.00 uur tot 09.30 uur

10 km - 15 km - 20 km 09.00 uur tot 12.30 uur

finish alle afstanden voor 17.00 uur

OLAT Leden krijgen op vertoon van hun lidmaatschapskaart aanzienlijke reductie op de inschrijfprijs. Bondsleden ontvangen 50 cent reductie op vertoon bondskaart.

Informatie: Marinus van Roosmalen ☎ 0413- 475467